Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3451 | 4 pagini — 20 bani | Joi 10 noiembrie 1955

Astăzi se împlinesc

15 ani de la prăbuşirea Doftanei

Citiţi în pagina a II-a

- „Universitatea noastră dintîi" de N. Moraru
- „Deasupra Doftanei flutură steagul roşu" de I. Grigorescu

Tovarăşul Constantin Pîrvulescu împlineşte 60 de ani

Salutul adresat de C. C. al P. M. R. tovarăşului Constantin Pîrvulescu cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la naşterea sa

Dragă tovarăşe Pîrvulescu,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă felicită călduros pe dumneavoastră, eminent militant al Partidului Muncitoresc Romîn şi al statului nostru, cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naştere.

Partidul Muncitoresc Romîn şi poporul romîn acordă o înaltă preţuire activităţii pe care aţi desfăşurat-o în mişcarea muncitorească-revoluţionară, din anul 1919 şi pînă în prezent, în lupta dusă de Partidul nostru pentru eliberarea clasei muncitoare şi a ţărănimii de sub jugul exploatării burghezo-moşiereşti, pentru instaurarea puterii muncitorilor şi ţăranilor în ţara noastră şi pentru făurirea şi întărirea statului nostru democrat-popular.

Vă dorim din toată inima, scumpe tovarăşe Pîrvulescu, multă sănătate şi mulţi ani de activitate rodnică pentru cauza partidului şi a poporului muncitor.

COMITETUL CENTRAL
AL
PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" tov. C. Pîrvulescu cu prilejul împlinirii vîrstei de 60 de ani

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAŢIONALE
A REPUBLICII POPULARE ROMINE

Decret

pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă tovarăşului Constantin Pîrvulescu.

Pentru îndelungata activitate în mişcarea revoluţionară şi contribuţia adusă în făurirea statului democrat-popular,

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă tovarăşului Constantin Pîrvulescu.

Preşedintele Prezidiului
Marii Adunări Naţionale
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naţionale
A. BUNACIU

Solemnitatea conferirii titlului de „Erou al Muncii Socialiste" tovarăşului Constantin Pîrvulescu

Miercuri după amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale solemnitatea conferirii titlului de Erou al Muncii Socialiste din R.P.R., tovarăşului Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Marii Adunări Naţionale a R.P.R., pentru îndelungata activitate în mişcarea revoluţionară şi contribuţia adusă în făurirea statului democrat-popular.

La solemnitate au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, Emil Bodnăraş, P Borilă, N. Ceauşescu, D. Coliu, Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, J. Fazekaş, Constanţa Crăciun, Şt. Voitec, M. Muiic, A. Bunaciu, Liuba Chişinevschi, Th. Iordăchescu.

După citirea decretelor, tovarăşul dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a înmînat tovarăşului Constantin Pîrvulescu Diploma de Erou al Muncii Socialiste şi Medalia de Aur „Secera şi ciocanul".

Luînd cuvîntul, tov. dr. Petru Groza a adresat tov. C. Pîrvulescu călduroase felicitări.

„Din fragedă tinereţe — a spus vorbitorul — tov. C. Pîrvulescu a învăţat să lupte pentru eliberarea poporului de sub jugul exploatării, continuînd a lupta cu perseverenţă, cu hotărîre, dovedind în toate vremurile o atitudine de sobră principialitate, de înaltă morală.

Cei care am avut cinstea să venim alături de Partidul Muncitoresc Romîn în luptă, am urmărit cu multă atenţie activitatea dvs.

În calitate de preşedinte al Marii Adunări Naţionale, prin cuvîntul dvs. înţelept şi aşezat, sînteţi un sprijin preţios al nostru al tuturor".

Luînd cuvîntul tov. Gh. Gheorghiu-Dej a felicitat în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pe tov. C. Pîrvulescu eminent militant al Partidului Muncitoresc Romîn şi al statului nostru, cu prilejul celei de a 60-a aniversări.

Tov. C. PIRVULESCU

Tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că Partidul Muncitoresc Romîn şi poporul romîn acordă o înaltă preţuire activităţii îndelungate a tov. C. Pîrvulescu în lupta partidului pentru libertatea poporului nostru, pentru făurirea şi întărirea statului nostru democrat-popular.

Răspunzînd tov. C. Pîrvulescu a spus:

„Mulţumesc conducerii partidului pentru înalta preţuire. Voi lupta cu hotărîre şi de aici înainte pentru a îndeplini sarcinile de mare răspundere pe care le am din însărcinarea partidului şi al guvernului nostru. Mulţumesc de asemenea Prezidiului Marii Adunări Naţionale pentru înalta preţuire ce mi s-a acordat".

Impărţirea veniturilor în gospodăriile agricole colective

In unele gospodării colective din ţara noastră s-au împărţit veniturile, iar în curînd membrii tuturor gospodăriilor colective vor avea prilejul să facă bilanţul muncii lor de peste an, să primească produse după numărul zilelor-muncă efectuate.

Acest eveniment are o deosebită însemnătate economică şi politică în viaţa gospodăriilor noastre colective, în viaţa satului nostru.

In ce constă însemnătatea economică a acestui eveniment?

In primul rînd, în însuşi faptul că se face repartiţia tuturor bogăţiilor obţinute de gospodărie după un an de muncă. Acum se împarte recolta pe numărul zilelor-muncă realizate de colectivişti, acum se împart veniturile în bani ale gospodăriei, acum se pun deoparte fondurile de bază, fondurile de ajutorare, fondurile de sămînţă care vor asigura recolta anului viitor.

In al doilea rînd, cu prilejul acestui eveniment, se va cunoaşte izvorul veniturilor, felul în care gospodăria colectivă s-a dezvoltat din punct de vedere economic, se va putea vedea ce ramuri au fost mai rentabile, ce lipsuri au existat în dezvoltarea economică a gospodăriilor.

Dările de seamă ce se întocmesc cu prilejul acesta vor oglindi fidel activitatea depusă de consiliile de conducere, felul cum acestea au contribuit la dezvoltarea şi întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Odată cu serbarea împărţirii veniturilor în gospodăriile colective, reiese mai clar, pentru fiecare colectivist, pentru fiecare ţăran muncitor, superioritatea sectorului socialist faţă de sectorul individual. Acum, cînd fiecare colectivist duce acasă rodul muncii sale de peste an, se pot vedea rezultatele practice pe care colectiviştii le-au putut obţine în gospodăria colectivă, roadele bogate obţinute de pe pămîntul lucrat cu maşinile, îngrijit după metodele agrotehnice.

Este necesar de aceea, ca să fie invitaţi la aceste festivităţi şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, pentru ca ei să cunoască nu numai rezultatele obţinute de colectivişti, dar şi felul în care se organizează munca într-o gospodărie agricolă colectivă.

Pentru ca acest eveniment de seamă, împărţirea veniturilor, să-şi atingă scopul, consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective trebuie să ţină seama în primul rînd de respectarea întocmai a literei statutului model. Felul cum se face repartiţia fondurilor este o problemă de o deosebită importanţă care condiţionează dezvoltarea gospodăriei colective.

In unele gospodării colective consiliile de conducere nu ţin seama de faptul că avutul obştesc al gospodăriei trebuie să crească an de an şi împart toate veniturile realizate după zilele-muncă făcute în gospodărie. Aşa s-a petrecut de pildă, anul trecut, la gospodăria colectivă din comuna Ciocăneşti, regiunea Piteşti.

In alte locuri, consiliile de conducere neglijează problema cointeresării materiale a colectiviştilor. Aşa de exemplu la gospodăria colectivă din comuna Păstrăveni, regiunea Bacău, s-au reţinut anul trecut peste 44 la sută din veniturile băneşti pentru fondul de bază.

După ce se achită complet obligaţiile faţă de stat, plata în natură a lucrărilor executate de S.M.T., după ce se restituie seminţele împrumutate, după ce se predau culturile tehnice contractate şi se creează şi se completează fondurile prevăzute în statutul model, trebuie verificat numărul total de zile-muncă. Abia după aceia consiliul de conducere poate trece la împărţirea veniturilor.

Pentru stimularea colectiviştilor, consiliul de conducere are latitudinea să acorde în plus, sau să scadă un anumit număr de zile-muncă, după cum colectiviştii respectivi au obţinut producţii mai mari decît cele prevăzute în planul de cultură, sau, dimpotrivă, nu au obţinut producţiile planificate. Aşa s-a procedat anul trecut la gospodăriile agricole colective din comunele Satchinez, regiunea Timişoara, Vulturu, raionul Hîrşova şi în multe altele.

Impărţirea veniturilor trebuie să constituie pentru toţi colectiviştii un prilej de a trage învăţăminte de pe urma activităţii din anul ce a trecut. Dările de seamă trebuie ţinute în adunarea generală, iar colectiviştii să fie îndemnaţi să ia cuvîntul, să-şi spună părerea asupra felului în care a decurs munca în cadrul gospodăriei.

Pentru ca sărbătoarea împărţirii veniturilor să decurgă în cele mai bune condiţiuni atît sfaturile populare raionale, care răspund de felul în care se va desfăşura acest eveniment în satele noastre, cît şi staţiunile de maşini şi tractoare care deservesc gospodăriile agricole colective, trebuie să sprijine — respectînd democraţia internă a gospodăriilor agricole colective — consiliile de conducere la alcătuirea dărilor de seamă. Cu ajutorul lor, consiliile de conducere sînt datoare să alcătuiască asemenea dări de seamă, care să reflecte în modul cel mai judicios activitatea gospodăriei colective astfel ca aceste dări de seamă şi evenimentul împărţirii veniturilor să constituie şi un punct de plecare pentru dezvoltarea continuă, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective pe anul următor.

Oamenii muncii întîmpină Congresul partidului cu noi succese în muncă

TOT MAI MULTE MAŞINI PENTRU AGRICULTURĂ

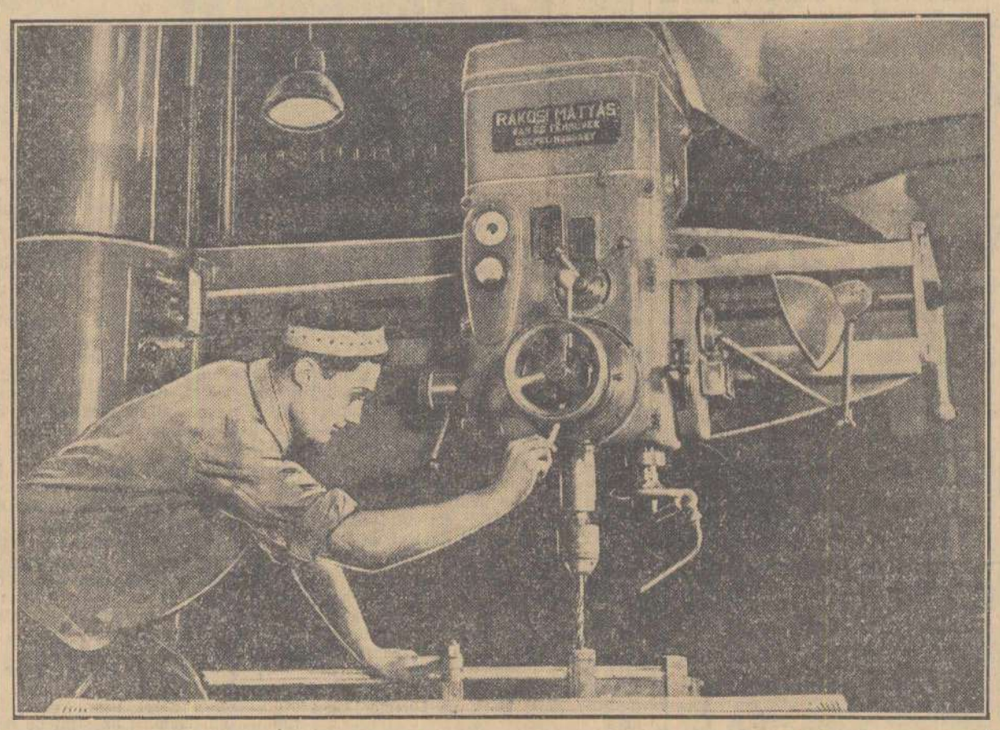

In cinstea celui de al doilea Congres al partidului întrecerea socialistă creşte tot mai mult în intensitate, oamenii muncii luptînd cu mult elan pentru traducerea în viaţă a angajamentelor luate. Constructorii de utilaj agricol de la uzinele „Semănătoarea" Bucureşti s-au angajat să sporească producţia de utilaj agricol şi să îmbunătăţească calitatea acestuia.

In clişeu: Fruntaşul în producţie Cicerone Constantin din secţia strungărie mecanică a acestei uzine obţine în cinstea congresului depăşiri ale planului de sută la sută. În acelaşi timp, el a îmbunătăţit simţitor calitatea axelor principale de la cositoarele mecanice la care lucrează.

Foto: MIHAI POPESCU

Şi-au îndeplinit angajamentul

PITEŞTI. — Petroliştii de la schela Piteşti din cadrul trestului nr. 6, deţinători ai Steagului roşu al C.C. al Sindicatului muncitorilor din petrol, chimie şi gaz metan şi al Ministerului Industriei Petrolului, de schelă fruntaşă pe ramură, raportează cu mîndrie noua lor victorie în muncă: îndeplinirea planului de producţie pe anul 1955 cu 8 zile mai devreme faţă de angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

(Agerpres)

Se extinde iniţiativa petroliştilor de la Moineşti

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). — Pentru a obţine realizări deosebite în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., colectivul oficiului de foraj Cîmpina a hotărît să aplice iniţiativa petroliştilor de la sonda 1109 Moineşti, ridicarea activităţii schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi, la toate sondele în foraj. Această iniţiativă a prins viaţă în schela Ţintea. La sonda 198 a acestei schele echipa maistrului sondor Gheorghe Anton — din care fac parte sondorii Petre Dan, Vasile Chivu, Marin Stoica şi alţii — a reuşit, datorită bunei organizări a muncii, aplicării metodelor rapide de foraj, folosirii sapelor cu role şi bunei îngrijiri a utilajului, să realizeze în schimbul de noapte o viteză mecanică de avansare de două ori mai mare decît se obţinea înainte.

Exemplul lui Gheorghe Anton va fi urmat şi de echipele maiştrilor sondori Toma Manda şi Ion Manea din aceeaşi brigadă, care sînt hotărîţi ca atunci cînd vor intra în schimbul de noapte să obţină aceleaşi însemnate realizări.

★

Iniţiativa din Moineşti a fost aplicată şi de către sondorii schelei Moreni. Aici brigada de la sonda 767 realizînd în schimbul de noapte o depăşire de 17 la sută a planului de foraj pe schimb, a reuşit să dea sonda în producţie cu 11 zile înainte de termen.

Expoziţii retrospective de pictură, sculptură şi grafică

In cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, Uniunea Artiştilor Plastici din R.P.R. în colaborare cu Ministerul Culturii organizează două expoziţii retrospective, una de sculptură şi pictură şi alta de grafică închinate luptei partidului de la 23 August 1944 şi pînă în prezent.

Expoziţiile vor cuprinde lucrările cele mai valoroase ale artiştilor plastici din întreaga ţară, lucrări care s-au bucurat de cea mai bună apreciere cu prilejul diverselor expoziţii de artă plastică din ultimii ani.

(Agerpres)

COMUNICAT

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne au hotărît să efectueze o reducere a duratei serviciului militar pentru sergenţii şi soldaţii în termen.

Ministrul Forţelor Armate a fost însărcinat să prezinte propuneri în acest sens.

★ ★ ★

La expoziţia-tîrg din hala Obor

— Făină pentru cozonaci! Luaţi făină albă pentru cozonaci!

Un zdrahon de om, proaspăt bărbierit, cu ochi vioi şi faţa toată un zîmbet, îmbie oamenii să cumpere. Ce nu oferă acesta cumpărătorilor care merg din stand în stand, cîntăresc cu ochii, pun întrebări, se miră, plătesc şi îşi pun în sacoşe tîrguielile?

— Eu sînt brigadier — îţi răspunde tov. Boboc Manea, dacă-l întrebi de unde-i şi ce calitate are, — de la Arţari, raionul Lehliu. Uitaţi-vă numai ce pastramă, ce făină albă, foarte, foarte faină — accentuează el. Uitaţi-vă ce ulei galben ca chilimbarul. Eu îs fruntaş în muncă. De asta m-au ales oamenii să-i reprezint în tîrgul ăsta, în primul tîrg agricol al nostru. Dacă-mi pare bine? Ehehe! De mîine aducem şi vite, să le tăiem aici, aducem păsări şi ouă.

Cam în felul acesta îţi vorbesc toţi cei ce servesc la standurile expoziţiei-tîrg agricole, expoziţie inaugurată zilele acestea în impunătoarea hală Obor din Capitală. Radu Jianu, colectivist de la Drăgăneşti, a adus aproape un vagon de vin şi o cantitate apreciabilă de ţuică. — La noi, în viile dintre Roşiori şi Caracal, facem un vin minunat. Să-l guste oricine şi să spună dacă nu-i aşa. Cei veniţi de la gospodăriile colective din Hotarele, Grădinari, Crîmpoaia, pretind că vinul lor e mai bun. Numai că asta o hotărăsc cumpărătorii.

Oriunde ţi-ai întoarce privirea, în incinta în care se desfac produsele gospodăriilor agricole colective şi ale întovărăşirilor, eşti încîntat şi totodată nehotărît. Încîntat datorită faptului că vezi privelişti frumoase; într-un cadru sărbătoresc, împodobite cu drapele roşii şi multicolore, sînt expuse numeroase produse aranjate deosebit de îmbietor.

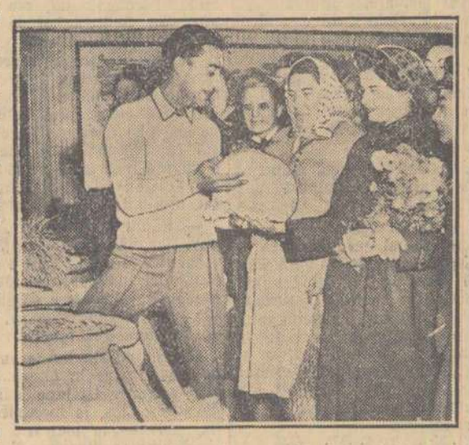

Aspect de la expoziţia-tîrg

Fasolele colectiviştilor sînt mai frumoase decît cele din restul halelor; mălaiul este mai moale; făina albă este mai... albă. Şi-atîtea mărfuri sînt... Care de care mai îmbietoare, mai atrăgător aranjate...

Fiecare a adus din ce a avut mai mult în gospodărie, din ce i-a prisosit. La unele standuri sînt expuse chiar produsele colectivului sau ale întovărăşirii. La altele se vînd produsele doar a cîtorva membri ai gospodăriei agricole colective şi ai întovărăşirii. De la gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roşie" din com. Şoldanu, raionul Oltenţa, s-au adus cartofi de soi. Iată-i unul lîngă altul, Florea D. Done, cu mustăţi albe şi privirea blajină, prietenoasă, membru al întovărăşirii „Viaţă nouă" din comuna Atîrnaţi, raionul Alexandria, şi Ion R. Bratu, scund, osos, cu privirea ageră, ascuţită, membru al întovărăşirii „6 Martie" din comuna Frăsinet, raionul Vida. Primul a adus produsele ce prisosesc în gospodăria celor patru membri ai familiei sale; cel de-al doilea a adus produsele pe care l-au însărcinat să le vîndă şase membri ai întovărăşirii. — Vor să vadă oamenii cum merge la tîrg — ne mărturisiră cei doi delegaţi —,că apoi or veni şi ei. La tîrg vine în definitiv cine vrea. Noi am făcut doar începutul. Şi sîntem siguri că începutul e bine pornit.

Au dreptate delegaţii celor două întovărăşiri. In fond, ceea ce vedem aci, cu toată frumuseţea şi mărimea impresionantă a expoziţiei, nu este decît germenul viitoarelor pieţe colectiviste care, după exemplul pieţelor colhoznice din Uniunea Sovietică, vor aduce o importantă contribuţie la aprovizionarea populaţiei cu produse agricole din ce în ce mai bune, din ce în ce mai ieftine. La intrarea în incinta expoziţiei-tîrg, machetele celor mai bune gospodării agricole din regiune, graficele reprezentînd dezvoltarea unor gospodării, fotografiile colectiviştilor şi întovărăşiţilor fruntaşi în lupta pentru recolte bogate, imaginile care reprezintă în mod plastic aspecte ale dezvoltării unei vieţi îmbelşugate, noi şi fericite, în gospodării colective şi întovărăşiri, sînt grăitoare imagini nu numai ale prezentului, ci şi ale zilei de mîine, ale viitorului.

SANDU MANEA

★ ★ ★

INSTALAŢIA 3200

Pe porţile uzinei „1 Mai" din Ploeşti a ieşit într-una din zile o instalaţie de foraj. Lucrul acesta, astăzi, pare desigur un fapt divers. Cu atît mai mult cu cît instalaţiile de foraj se produc în serie la această uzină. Dar noua instalaţie nu mai seamănă cu cele fabricate pînă acum.

Uzina „1 Mai" a început fabricarea în serie a instalaţiei de foraj de 3200 de metri, iar prima instalaţie nu a mai plecat ca de obicei în schelele noastre petrolifere, ci în India unde după ce va fi expusă la pavilionul R.P.R. al expoziţiei, va străbate adîncurile acelor meleaguri pentru a scoate la iveală ţiţeiul din măruntaiele pămîntului. Dar harnicul colectiv de muncitori, ingineri şi tehnicieni al uzinei a construit şi construieşte mereu noi unităţi de foraj de mare adîncime.

Am vizitat de curînd uzina „1 Mai" şi prima secţie în care am intrat a fost secţia mecanică II unde se construieşte cea mai mare parte a noii instalaţii de foraj. Într-o aliniere perfectă se înşirau cele cinci transmisii pe sănii, toate fiind dotate cu reductoare de viteză acţionate de motoare sovietice „Sal" sau motoare romîneşti produse de uzinele „23 August". Am văzut la lucru pe mulţi dintre constructorii lor. Imi stăruie încă în minte imaginea maistrului Alexandru Nicolescu, un om trecut de prima tinereţe dar plin de vigoare, de elan tineresc. Un cuvînt bun, o îndrumare, o glumă chiar, ai să găseşti oricînd la el. De aceea este mult apreciat de muncitori, mai ales că sectorul lui a obţinut o serie de realizări dintre cele mai de seamă.

Măreţe prin construcţia lor mi-au apărut şi celelalte anexe ale complexei instalaţii de foraj. Reversorul care are menirea să schimbe sensul rotaţiei, grupul electrogen care furnizează energia electrică sau grupurile compresoare de pornire şi de lucru, m-au uimit prin tehnica construcţiei, prin minunatul lor aspect. Un puternic motor produs al uzinelor „Ernst Thälmann" pune în mişcare grupul electrogen şi tot un astfel de motor cuplează compresorul confecţionat de uzinele „Matyas Rakosi".

La acest sector am făcut cunoştinţă cu maistrul Martin Kiss, fruntaş în întrecere, inovator. Portretul lui l-am văzut mai apoi la panoul de onoare din centrul oraşului ca şi la expoziţia de invenţii şi inovaţii din Palatul cultural. Lucrările de montare a grupurilor producătoare de energie electrică şi aer comprimat se execută sub directa lui îndrumare.

Dar aceste agregate nu constituie decît o parte din complexa instalaţie. Altele, ca de pildă granicul propriu zis, masa rotativă, pompele de noroi şi o mare parte din piese mai mult sau mai puţin auxiliare, le-am găsit în imensa hală de la mecanică I.

Inginerul Dumitru Dragomirescu mi-a prezentat apoi pompa „Triplex", mîndria întregii uzini. Prototipul a fost conceput de inginerii biroului de construcţii al uzinei, în colaborare cu inginerii de la Trustul de construcţii utilaj petrolifer.

Pompa „Triplex"

Foto: NICU VASILE

Tonaj redus, capacitatea aproape cît a două pompe de noroi care se foloseau în trecut, axul cotit din oţel turnat produs de turnătoria uzinelor, economie de metal, maximum de randament — iată în cîteva cuvinte caracterizarea pompei „Triplex", iar printre făuritorii ei, în afară de inginerul Dragomirescu, şi-au înscris numele Paul Stănilă, maistrul principal, Anton Malno, maistrul montor, lăcătuşii mecanici Constantin Ceauşu, Gheorghe Ştefan şi mulţi alţii.

Şi acum dacă vom asambla acest complex minunat, vom alcătui ceea ce se cheamă instalaţia de foraj 3200, instalaţia viitorului, darul constructorilor de utilaj petrolifer adus celui de al II-lea Congres al partidului.

ANTON CADAR

Deasupra Doftanei flutură steagul roșu

Zîmbetul moare pe buzele copiilor. Dumicatul de pîine se încleștează în gîtlej. Cîntecul se stinge ca o flacără înăbușită. Ceva straniu ca răbufnirea unei vieți groaznice, necunoscute, ca de pe alte tărîmuri, se așterne peste fire cuprinzînd zările din capătul de răsărit al Telegăi pînă în Bănești, în Brebu și Cîmpina. In case, mîna mamei se oprește din spălatul pruncului, bărbatul întors de la muncă își ridică trupul trudit în capul oaselor, codana care-și piaptănă cosițele se oprește cu mîinile încleștate în păr. Lămpile de gaz își micșorează flacăra și liniștea grea, împietrită, ca ochii măriți de groază, coboară pentru cîtăva vreme, aspră, neînduplecată, lăsînd să răzbată doar strigătul acela înfiorător pe care larma a zeci de toace isterice, încearcă să-l înăbușe:

— Nu ba-te!... Nu ba-te!... Nu bate!...

Acolo, sus pe dealul Paraschivei, deasupra apei Doftana, între zidurile sumbre ale penitenciarului, tună un glas puternic format din contopirea a sute de glasuri: „Nu ba-te!... Nu ba-te!"...

Martorii acelor vremuri, cei pe care strigătul Doftanei și zarva stîrnită de fierul toacelor îi înfiora, știau prea puține de cele ce se petreceau înapoia zidurilor de cetate ale închisorii. Strigătul acela împrăștia pe șapte ape ecoul unei întregi lumi ferecate în lanțuri, întemnițate în celule umede și întunecoase, o lume al cărei glas tunător nu putea fi înfrînt de stridența toacelor ori de loviturile bastoanelor jandarmerești.

★

Intre zidurile Doftanei au fost schingiuiți și asasinați încetul cu încetul răsculații de la 1907 și supraviețuitorii revoluționarului Tatar-Bunar; apoi Doftana s-a „consacrat" exterminării comuniștilor. Sub masca înfrucitva festivă a frontalului închisorii, zidită după modelul unui „așezămînt" asemănător din Belgia, Doftana ascundea cel mai feroce mecanism de ucidere înceată a deținuților politici.

E destul de greu ca sub forma și mai festivă pe care a căpătat-o exteriorul Doftanei de cînd închisoarea a fost reconstruită și prefăcută în muzeu, să vezi dintr-odată înfiorătoarea Doftană de altă dată care prin cruzimea cu care trata deținuții și-a cîștigat faima de așa tristă amintire.

Și totuși, zidurile sumbre, cu turnurile de pază pe metereze, celulele întunecate, reci, și în deosebi piesele acestui original muzeu readuc în fața privitorului vechea Doftană.

Porți grele s-au dat în lături. Am pătruns într-o lume unde vechile raporturi dintre oameni au fost răsturnate. Fără să vrei, pe măsură ce pătrunzi mai adînc în această lume de semi întuneric, piatră rece, gratii-lanțuri și ruini, simți în suflet o alarmă tainică, întorci capul și privești ca să te asiguri că porțile au rămas deschise și ai libertatea să te întorci oricînd și să pleci. Totul apasă, copleșește, înfioară: coridoarele lungi arcuite, cu miros de gudron și aer stătut, dungile albe trase cu var de-a lungul pereților pe cimentul negru al podelei, șirurile de celule de doi metri pătrați, camerele comune cu paturi suprapuse, cu prichiciuri acoperite doar de o rogojină și o pătură ajunsă obială. Așiepți să-ți apară în față de după un colț un gardian cu față de cretin, cu labe de urangutan și baston de cauciuc. Dar mergi înainte. E locul unde au suferit cei mai destoinici fii ai muncitorimii romîne, e locul unde mulți din ei au pierit asasinați de călăii plătiți de burghezie, e locul care a însemnat o adevărată universitate de partid a deținuților comuniști, locul de unde deși ferecați și schingiuiți, conducătorii clasei muncitoare din Romînia, dirijau lupta revoluționară a Partidului Comunist.

Prin teroarea dezlănțuită, Doftana urmărea distrugerea fizică a deținuților politici. Pentru aceasta a introdus regimul foamei, a inventat faimoasele celule „H", a proclamat ca unică limbă de vorbire cu deținuții, bastonul de cauciuc. Pentru desăvîrșirea monstruosului plan, s-a trimis ca director un temut satrap, specializat la o școală fascistă de temniceri din Germania, pe Eugen Savinescu, supranumit de deținuți „balaurul".

Solidaritatea dintre deținuții comuniști, lupta comună, acțiunile sprijinite de masele muncitoare din orașele țării, au zădărnicit planurile partidelor burgheze fascizate, ajunse la cîrma țării.

★

Intre zidurile reci ale închisorii se aude un cîntec. Undeva s-a instalat un megafon căruia acum i se face proba. Banda magnetofonică se desfășoară molcom, revărsînd în închisoarea-muzeu, melodia unui cîntec de luptă al Doftanei:

...Sună toaca prin toată Doftana
Strigă o mare de voci, răgușit:
E o nouă și aceeași șicană,
Cineva e din nou schingiuit...

Grav, cu un ușor accent de nostalgie dar în același timp sobru, amenințător prin puterea pe care o tăinuie melodia făurită în închisoare, cîntecul povestește viața de teroare a deținuților.

In cele două încăperi care adăpostesc documentele Doftanei, e concentrată întreaga istorie de luptă a deținuților comuniști.

Cîteva piese rămîn pentru totdeauna întipărite în mintea vizitatorului.

Iată sacaua pe căruciorul cu două roate în care era cărată apa murdară din rîu pentru a potoli setea deținuților. Pe un perete lanțuri grele, unele cîntărind șaispreze kilograme, butuci de lemn străpunși de o osie de fier pentru a se putea rostogoli în urma

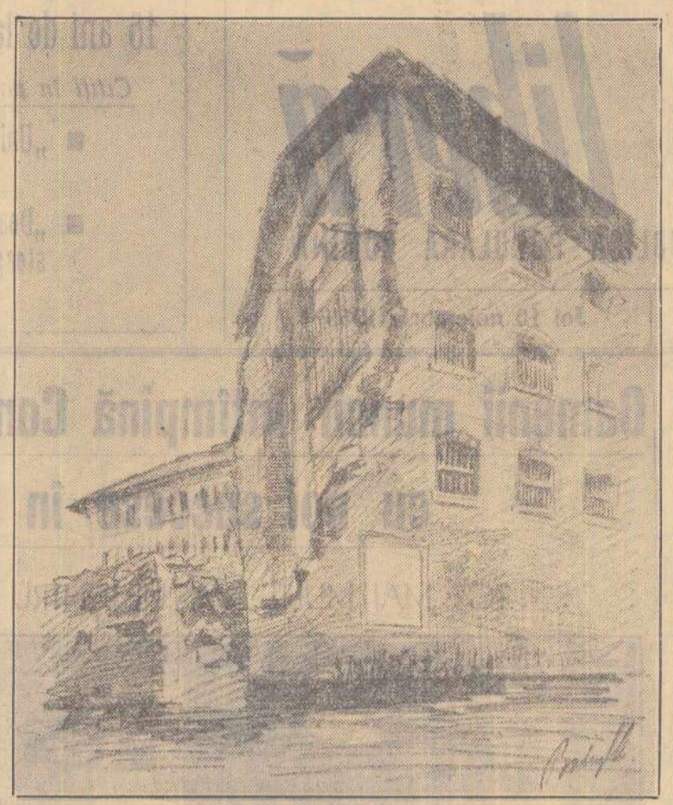

celor pedepsiți, un costum de haine mizere vărgate, cu lanțuri grele în jurul gîtului, la mîneci și pantaloni.

Scrise pe foiță de țigară sînt adăpostite în vitrine Istoria P.C.U.S. și Problemele leninismului. Nu departe de vitrina aceasta, — vîna de bou și bastonul de cauciuc. In camera „balaurului" crucifixul pe care jurau jandarmii închisorii că vor schingiui fără milă, și ferestruica prin care „balaurul" asculta convorbirile dintre deținuți și cei care îi vizitau, în rarele cazuri cînd vizitele erau aprobate. O comunicare ce i se părea „balaurului" suspectă, un iz de protest în cele spuse de deținut și convorbirea era întreruptă, deținutul bătut, trimis la „haș" iar vizitatorul urmărit de siguranță.

Faimoasele celule „haș" ocupă o aripă a închisorii, o aripă complet întunecoasă. In celule, se aruncă în permanență apă pentru ca deținutul să nu poată dormi. De altfel să lăsăm să vi le reprezinte un document oficial al închisorii:

„Iulie 1934. Domnule Director General,

La acest penitenciar se aplică și acum, prin tradiție, următorul regim deținuților pedepsiți la secția „H"... se pun deținutului lanțuri de mîini și de picioare. Drept hrană, primește jumătate din rația reglementară și două zile pe săptămînă post. Nu are voie să-și îndulcească traiul cu alte alimente. Nu are voie să scrie sau să primească scrisori și nici să fie vizitat de rude. In celule nu există nici un fel de mobilier..." Mai departe „documentul" întreabă cu cinism dacă nu cumva „Domnului Director General" regimul acesta i se pare prea dulce.

Există în muzeul Doftanei o piesă simplă de o deosebită valoare. Ea arată solidaritatea deținuților comuniști. E o simplă șipcă, lungă de vreo doi metri, scoasă dintre scîndurile patului de celulă. La capătul ei, o legătură de cîrpă. Aceasta e „Măgăreața", unealta cu ajutorul căreia deținuții își transmiteau unul altuia prin ferestruicile ușilor, alimentele împărțite tovărășește, din coletul primit de vreunul din ei de la tovarășii din afară.

Sînt aici în muzeu cîntecele Doftanei, hotărîrile celulei de partid din închisoare, protestele gazetelor muncitorești, documentele secției Ajutorului Roșu Internațional din Romînia și fișele de închisoare ale tovarășilor Ilie Pintilie, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Alexandru Moghioroș și Emil Bodnăraș.

Se păstrează sculptura deținutului comunist Farladanski — un glob pămîntesc ferecat. Acolo unde e însemnat pămîntul sovietic, un muncitor sfărîmă lanțul. Cînd „balaurului" i-a fost adusă sculptura aceasta, autorul ei a fost condamnat la șase luni de celulă „haș".

Undeva la etajul doi al secției „B" se află celula în care a fost deținut tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Prin fereastra ei se vede secția „C" a închisorii și fereastra celulei lui Ilie Pintilie. Acolo în noaptea cutremurului, Ilie Pintilie lucra asupra unui raport al celulei de partid din închisoare. Cutremurul care a prăbușit Doftana l-a surprins în timpul lucrului și i-a zdrobit trupul sub dărîmături.

Jos, în fosta curte de plimbare a deținuților, lîngă zidul în ruină, pe locul unde a căzut Ilie Pintilie, înfruntă frigul toamnei un strat de flori roșii.

Intre piesele strînse în muzeu se păstrează planul cimitirului „Trei pruni" cu locurile unde au fost înmormîntați cei 14 comuniști uciși la 10 noiembrie 1940. Planul l-a întocmit cu creionul tovarășul Emil Bodnăraș în momentul de răgaz, după ce echipele de salvare organizate de comuniști, scoseseră de sub ziduri ultimul deținut.

Acolo, lîngă pietrele funerare ale cimitirului, cei veniți la Doftana își descoperă capetele, cinstind memoria celor căzuți.

Din valea celor „Trei pruni" închisoarea Doftanei devenită azi muzeu, se vede înălțîndu-se cu zidurile sure, cu turnurile de pază și geamurile înegrite cu gudron, așa cum era în anii de teroare anticomunistă.

Jos, curge Doftana, cu apele umflate de ploile toamnei, dincolo de pod cîteva escavatoare și buldozere lucrează, trenurile forestiere își descarcă vagoanele în gara Telegăi, iar dincolo de rîu, se văd fumegînd vioi hornurile rafinăriei din Cîmpina.

Deasupra Doftanei flutură un steag roșu.

IOAN GRIGORESCU

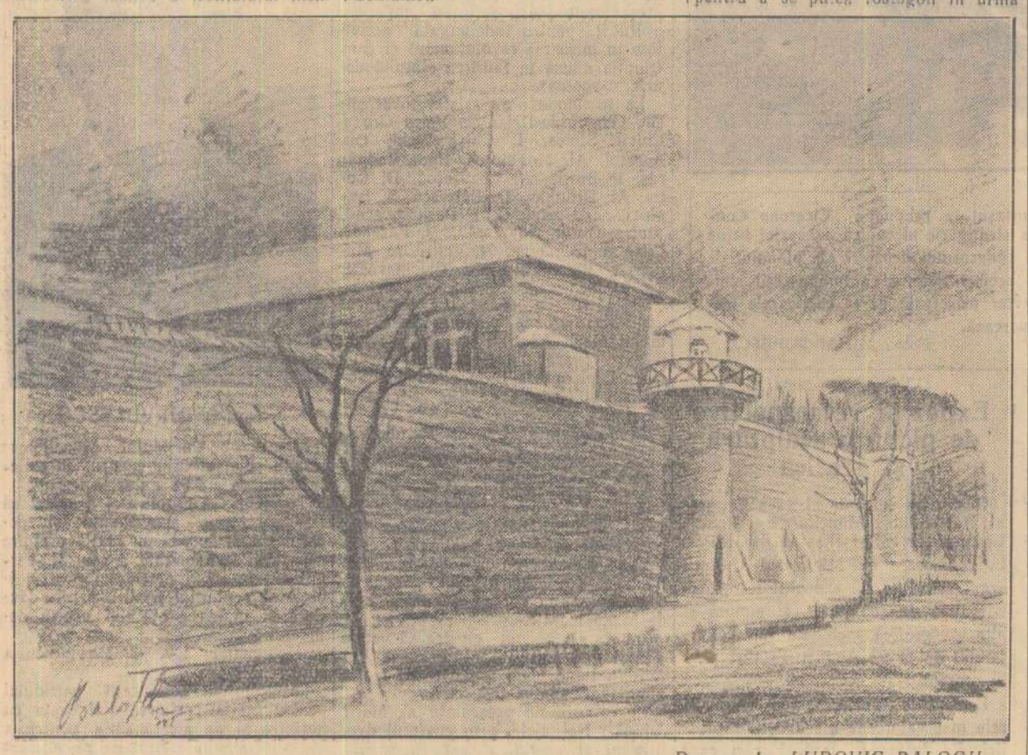

Desene de LUDOVIC BALOGH

Filmul operă „Boris Godunov"

Alfred Hoffman

Filmul operă „Boris Godunov" reprezintă un eveniment artistic de mare însemnătate nu numai pentru iubitorii și cunoscătorii muzicii marelui Musorgski, dar și pentru cei ce poate nu au pătruns pînă acum frumusețile creației acestui genial compozitor rus. E drept că e mai greu să îmbrățișezi cu mintea și sufletul acest monument artistic nepieritor dintr-o audiție radiofonică sau pe discuri; atunci cînd însă ai prilejul să-ți dai seama nemijlocit de legătura — mai puternică poate decît în oricare altă operă din literatura universală — care există aci între expresia muzicală și adevărul dramatic, cînd o poți admira tălmăcită de interpreți minunați ce s-au identificat pe de-a-ntregul cu rolurile lor, ești zguduit de acea realizare artistică unică pe care o reprezintă opera „Boris Godunov".

Răspunderea cineaștilor care au pornit la ecranizarea operei lui Musorgski era deosebit de grea, dar în același timp și ajutorul pe care îl primeau ei din partea compozitorului însuși, era neprețuit. Intr-adevăr, nu-ți poți închipui vreo altă operă în care latura convențională, artificială, să fie în atît de mare măsură eliminată, și în care exprimarea emoțiilor, gîndurilor, pasiunilor, prin muzică să nu contravină cîtuși de puțin legilor dramaturgiei și — prin extindere — ale cinematografiei. E un lucru neașteptat, dar lesne explicabil acela că organicitatea limbajului artistic al lui Musorgski, acea sudură inegalabilă realizată de el între cuvînt și muzică, prin recitativul melodico-dramatic dus la cele mai înalte culmi, și-a dobîndit verificarea cea mai edificatoare, prin film. Elementele care concurează la făurirea imaginii artistice sînt aci atît de contopite încît uiți că te afli în fața unui film operă și bucurîndu-te de frumusețile muzicii, de măestria jocului actorilor-cîntăreți, de impresionantul cadru istoric, îți e totuși imposibil să le separi.

„Eu înțeleg poporul ca o mare personalitate, însuflețită de un singur gînd". Aceste cuvinte, înscrise de Musorgski la începutul „dramei muzicale populare" Boris Godunov au fost desigur prezente și în cugetul realizatorilor filmului, în frunte cu regizoarea Vera Stroeva, care au completat, au amplificat, prin mijloace specifice cinematografiei, concepția regizorală a spectacolului, așa cum a prins el viață pe scena Teatrului Mare din Moscova. Prologul coral al operei a fost redat în film cu o putere care ne face să trăim alături de popor drama lui. Sub cnutul ispravnicului, oamenii cad în genunchi și se roagă lui Boris, retras la mînăstirea Novodevicie, să... accepte coroana de țar, căci Rusia se află fără stăpîn după moartea lui Fedor, cel slab de minte, fiul lui Ivan cel Groaznic. Dar poporul nu e o masă amorfă, fără viață. In sînul mulțimii se nasc grupuri care schimbă replici iuți și aprinse, care se întreabă și își răspund cu umor și înțelepciune. Nedumerirea — „De ce ne-om fi rugînd" — se îmbină cu nădejdea — „Poate că o să fie mai bine"... Poporul evoluiază din punct de vedere dramatic, pe un plan paralel cu Boris, țarul criminal. Pe măsură însă ce Boris decade, pradă halucinațiilor bolnăvicioase — rod al conștiinței sale pătate — mulțimea se ridică tot mai hotărîtă împotriva jugului ce o apasă.

In scena „Revoluției de lîngă Kromi", mînia mulțimii izbucnește năpraznică, în timp ce țarul își dă sufletul în chinuri. Această opoziție între Boris și popor a fost subliniată și de regia filmului cu multă pregnanță, în așa măsură încît, renunțîndu-se la unitatea scenei revoluției, a fost introdus în mijlocul ei episodul morții lui Boris, pentru a se sugera ideea simultaneității, în timp, a celor două fapte, prin care culminează acțiunea dramatică.

Țarul și supușii nu se înfruntă însă numai față în față, ca în scena de lîngă catedrala „Vasili Blajenii", unde mulțimea de înfometați cere stăpînirii pîine. Impotriva crimei și a nedreptății se ridică, de-a lungul desfășurării dramatice, și chipuri individualizate din masa poporului, care întruchipează înaltele calități morale ale acestuia.

Impresionantă este, din acest punct de vedere, figura călugărului — cronicar Pimen, creată în film cu o adevărată măreție de Maxim Mihailov. Cîntecul lui drept și cinstit — nu din întîmplare Musorgski a creat pentru Pimen adevărate arii cu contururi melodice largi, trasate cu o mînă fermă — evocă o forță morală pe care încercările grele îndurate de popor de-a lungul mileniilor nu o pot clinti. Și sub aspectul, în formă diametral opus, al călugărului cerșetor Varlaam, în care basul A. Krivcenia, realizează o admirabilă creație, cîtă vitalitate și robustețe populară a ascuns Musorgski! Cînd, în „scena de la Kromi" Varlaam ne apare dîrz, în fruntea răsculaților, îndemnîndu-i la luptă, ne dăm seama de adevăratul înțeles al vechiului său cîntec, despre isprăvile de la Kazan ale lui Ivan cel Groaznic, care „băgase spaima în tătari".

Minunate sînt chipurile populare făurite de Musorgski în opera „Boris Godunov", chiar dacă ele apar în fața noastră numai într-o singură scenă, cum ar fi agera hangiță (cîntăreața Turcina) care ajută pe fugari să ocolească poterele haine ale stăpînirii țariste.

Valoarea neprețuită a filmului „Boris Godunov" constă și în faptul că ne dă prilejul să admirăm rezultatele creatoare la care au ajuns unii dintre marii artiști sovietici, la capătul unei experiențe îndelungate, după ani întregi de meditare și cizelare a unui rol. Să ne referim, de pildă la rolul Inocentului, creat de Ivan Kozlovski. Ochii au o privire pierdută, capul e încovoiat, mîinile fac gesturi de rugă și neputință și totuși spusele inocentului, rostite cu o voce ce ar părea inexpresivă, ascund adevăruri adînci, capătă măreție de simbol. Analizînd desăvîrșita compoziție a lui Kozlovski în rolul inocentului, desprinzi o trăsătură general valabilă pentru întregul film.

Caracterele, situațiile, fie ele cît de complexe și încordate sînt tratate realist, cu sobrietate, în cadrul celui mai bun gust artistic. Aceasta permite, de altfel, lui Pirogov, de pildă, să realizeze în rolul titular o adevărată virtuozitate în trecerile de la un sentiment la altul, de la o atitudine scenică la alta. Celebrul bas sovietic ne-a arătat că știe să-și mlădieze minunata sa voce după toate cerințele dramatice, unind într-adevăr acele însușiri complexe de actor și muzician care se cer unui interpret fidel al rolului lui Boris. De partea lui, tenorul Nikandr Hanaev, în rolul lui Șuiski, a pătruns pînă în cele mai subtile nuanțe acele inflexiuni caracteristice prin care Musorgski a tins să redea fățărnicia și iosnicia personajului. Ca și ceilalți interpreți, el a jucat cu măsură și reținere, și adeseori sensul spuselor sale reieșeau doar din felul cum operatorul V. Nikolaev știa să-l prindă în orbita aparatului de filmat.

La reușita filmului contribuie în mare măsură decorurile și costumele pictorilor V. Kiselev și E. Serganov, care unesc splendoarea și fastul cu nedesmințită autenticitate, precum și faptul că... „tăieturile" inevitabile practicate în partitura operei sînt făcute cu atîta măiestrie încît nu diminuează impresia de monolit grandios pe care o creează drama muzicală populară „Boris Godunov", rod al inspirației a două genii ale poporului rus, Pușkin și Musorgski.

Prin noua peliculă sovietică, un adevărat tezaur artistic e pus la îndemîna oricărui spectator.

Universitatea noastră dintîi

N. Moraru

Doftana... Cetatea „tăcerii". Lăcaș de supliciu medieval. Foame și frig, schingiuire cumplită. Locul celei mai rafinate bătăi de joc care tindea să omoare în om pînă și ultima licărire de mîndrie, ultima solipire a demnității umane. Așa te-am cunoscut, așa te cunoscuseră mii de revoluționari care au fost aruncați în celulele tale de piatră. Așa te-a cunoscut o lume, căci faima ți s-a dus de mult, din primele clipe cînd ocna devenise închisoare „politică".

Te cunoștea o lume! In sprijinul celor încarcerați veneau cei din mișcarea revoluționară, veneau oamenii cuprinși în marile acțiuni antifasciste. Zidurile tale au văzut apropierea demonstranților călăuziți de Partidul Comunist. Tot ce era mai curat, mai cinstit în această țară își ridica glasul de protest. Și nimeni nu poate uita atitudinea hotărîtă luată de oameni ca un Costescu, prof. Marinescu sau prof. Parhon... Aci au poposit și delegații poporului francez care în 1925 au vizitat sud-estul european. Prin 1926 apărea la Paris răscolitorul volum a lui Henry Barbusse, „Călăii" și acolo se puteau citi următoarele rînduri:

„In Romînia există o temniță specială pentru deținuții politici. Aceasta e închisoarea centrală Doftana... La Doftana există o „secție H" unde sînt încarcerați deținuții „indisciplinați". Aci sînt un fel de saci de piatră de trei metri pe un metru și jumătate, fără aer, fără pat, fără masă sau scaun, fără instalații sanitare. Nu e apă de spălat, rufele nu se dau cu lunile. Hrana este imundă și totuși insuficientă... Deținuții sînt bătuți mereu. Cei bătuți la tălpi nu pot să umble cînd sînt retrimiși în celulă... In șase luni, din 53 deținuți puși la secția „H" numai 12 nu au murit. In timpul primăverii lui 1923 au fost 38 morți la Doftana dintre care 36 la secția «H»".

Da, aceasta era Doftana, Lăcaș de supliciu, avînd drept scop izolarea celor mai buni fii ai poporului romîn de masele largi, nimicirea lor fizică, zdruncinarea lor morală. Era cu putință? Ar fi fost, dacă...

Se crede că lucrul cel mai cumplit atunci cînd ești închis e bătaia și foamea. Cumplit lucru, într-adevăr. Ingrozitor e însă cenușiul cotidian, cînd zilele seamănă una cu cealaltă, cînd ritualul deșteptării și stingerii se repetă uniform săptămînă de săptămînă, lună de lună, an de an... Cînd omul trebuie să devină un număr și sufletul o obială, cînd creierul trebuie să renunțe la gînd înaripat și inima la vis îndrăzneț. Numai că acest lucru n-a fost cu putință la Doftana. In ciuda celui mai rafinat sistem de „reeducare", la capătul căruia trebuia să se afle capitularea, renunțarea la tot în ce ai crezut, pentru ce ai luptat, în numele căruia îi-ai dat libertatea și, de-ar fi trebuit, nu precupețeai să-ți dai viața.

Se știe că regimul „politic", adică ansamblul regulelor scrise și nescrise care urmăreau dezarmarea fizică și morală a antifasciștilor închiși era cu mult mai sever decît regimul aplicat criminalilor de rînd și răufăcătorilor de multe ori recidiviști. Și totuși, demoralizările erau aproape inexistente. Căci flacăra credinței ardea mereu în temniță. In lupta permanentă pentru apărarea acestei credințe s-au oțelit caractere de luptători. Aci au făcut ei o școală de neuitat. Aci au învățat a uri mai aprig, a iubi mai profund, bărbătește. Aci, în secțiile cumplitei Doftane, la căldura conștiinței celei mai înalte, s-au plămădit tipete de un umanism rar, s-au văzut modelele gîndirii și acțiunii colective revoluționare, a prieteniei nemărginite, a principialității profund partinice.

N-a reușit administrația închisorilor, n-a reușit Siguranța Statului să nimicească unitatea monolită a celor închiși. Nici vîna de bou, nici bastonul de cauciuc, nici lanțurile n-au încovoiat sufletele tari de comuniști. Și dacă pînă la urmă regimul „Balaurului" a dat faliment, dacă celulele au fost deschise, atelierele înființate și bătaia oprită — în toate s-a vădit justețea îndicațiilor de luptă date celor închiși de C.C. al P.C.R., tactica justă desfășurată zi de zi în lupta colectivului antifascist condus de comuniști.

Nu, cenușiul cotidian n-a învins niciodată la Doftana. Nici în vremurile izolării celulare, nici mai tîrziu, după 1938. Căci Doftana a fost mereu locul gîndirii vii a învățăturii și a creșterii. Regulilor impuse de administrație le răspundeau regulile luptei și vieții elaborate de organizația de partid. Nu, ziua de azi nu era la fel cu cea de ieri, ziua de mîine cu siguranță nu putea fi la fel cu cea de astăzi. Organizarea vieții, repartizarea de sarcini și răspunderi, găsirea unui conținut pentru activitatea fiecărui antifascist făcîndu-l să se simtă părticică a întregului colectiv de luptă, toate acestea făceau viața multilaterală, multicoloră, plină de probleme și preocupări, interesantă, nimicind cenușiul și orice umbră de pesimism. La Doftana se învăța. Mult. Și divers. In forme variate, corespunzătoare situației create, raportului de forțe în lupta permanentă dintre administrație — stat și colectivul antifascist sprijinit de mișcarea revoluționară de afară.

...Vara 1937. Un convoi prelung urcă anevoie dealul Doftanei. In frunte sînt cei cu lanțuri de picioare. Pe margine — gardieni înarmați. Inginerul N. abia mai poate înainta. Lanțurile și sacul din spate parcă-l trag la pămînt. Un ghiont cu patul armei „Nu bate!" răspund imediat cîteva voci. O mînă de tovarăș îl ajută să se ridice. Poarta. Inspecția. Ciocnirile dinții... Și iată-l în celulă. La „B" față. Inserează. S-a urcat la fereastră și privește în depărtare căderea umbrelor peste minunatul și interzisul tablou al munților fumurii. Dar ce-i asta? La una din ferestrele din față apare un ciorap. Alunecă... va cădea cu siguranță. Și tovarășul va rămîne deschis. Sare la fereastră:

— Tovarășe, îți cade ciorapul!

Tăcere de mormînt. Nu-i vine să creadă că e la Doftana, că aci sînt peste 500 de oameni, că în secție sînt 60.

— Tovarășe, cade ciorapul!

Tăcere mereu. Iar ciorapul alunecă ciudat. Nu cade. Ci încet, fantastic, coboară lin de la fereastra etajului II. Alături, apare un rucsac, mai încolo un pantalon, dincoace o vestă... Și iar un ciorap. Ai impresia că lucrurile sînt animate, că o mînă nevăzută le face să lunece jos, sau — și mai de necrezut — să pornească agale, în sus, de la celulele parterului spre etaj. Inginerul N. are impresia că halucinează.

— Tovarăși, tovarăși! cad lucrurile... Ce-i asta, tovarăși?

Și de-o dată, o voce groasă, venind parcă de undeva din adîncurile unui infern dantesc, sparge tăcerea:

— Taci, prostule!

A tăcut. Iar după cîteva luni inginerul N. a devenit unul dintre cei mai buni minuitori ai „Măgăreței", și un admirabil „tehnician" care reușea cel mai bine să înghesuiască pe micul dreptunghi al unei foițe de țigară, în litere cîteți de tipar rînduri din „Istoria P.C.U.S.", din documentele C.C. al P.C.R., să cifreze scrisorile pentru „afară" sau „să pună în pagină" numărul proaspăt al „Antifascistului încătușat", ziarul ilegal al colectivului revoluționar de la Doftana. Treptat a cunoscut diferitele forme ale muncii de educație. Odată cu ele însă a aflat și altele...

— Tovarăși, pregătiți castroanele! Vin „gălușe"...

Chemarea răsuna de la fereastra de peste drum. Incă cîteva clipe și fețele celor închiși au apărut în dosul gratiilor. O voce precipitată pătrundea spre toate ungherele secției:

— Madrid: lupte grele se dau la Cadix. Forțele fasciste au fost puse pe goană în raionul Guadalajara. Paris: împotriva politicii de neintervenție în războiul civil din Spania se ridică mase din ce în ce mai numeroase...

Era un veritabil și proaspăt radiojurnal. Orice măsuri ar fi luat, orice căi ar fi folosit administrația, cu o regularitate matematică și disperantă pentru „cerberi" ziarele pătrundeau în închisoare și operativ, știrile deveneau bunul întregului colectiv.

Iar la 7 Noiembrie, data celei de a XX-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, inginerul N. a cunoscut cum se poate sărbători la Doftana lui Savinescu această zi scumpă inimii oamenilor muncii de pretutindeni. De unde au apărut în dimineața aceea fundele roșii? Din ce au fost confecționate, cînd toată zestrea mizeră a fiecărui închis a fost întoarsă pe dos și cercetată tiv cu tiv? Intrebarea nu și-o mai puneau nici măcar gardienii. Alergau asemenea unor șobolani otrăviți, pătrundeau din celulă în celulă, urlau, rupeau fundele... Altele apăreau în loc. Gardienii loveau și dezlănțuiau astfel furtunosul „Nu bate!" care răsuna atotcuceritor peste ziduri, peste sat, dincolo, spre Cîmpina, spre țara toată... La una dintre ferestre a apărut un chip, o voce emoționată a tăiat vuietul ce se potolea încet:

— Tovarăși! In această zi măreață a Revoluției Victorioase, primul nostru gînd se îndreaptă spre mărețul Partid Comunist al Uniunii Sovietice...

— Treci de la fereastră! s-a răstit gardianul dezlănțuit.

— ...ziua cînd salvele „Aurorei" au anunțat o nouă eră în istoria lumii...

— Treci de la fereastră!, urlă gardianul de data aceasta în camera deținutului. Dar tovarășul s-a prins cu mîinile de gratii și, în ciuda loviturilor care cădeau grindină peste spate, peste mîini și picioare, continua:

— Drumul lui Octombrie este drumul oamenilor muncii din toată lumea...

A amuțit. Năvăliseră cîțiva gardieni și l-au smuls de la fereastră. Dar peste drum a apărut un alt vorbitor. Și continuă exact de acolo unde se oprise primul:

— In țara noastră poporul muncitor condus de Partidul Comunist dă lupta pentru...

— Treci de la fereastră!

De șapte ori a fost întreruptă cuvîntarea. De șapte ori a fost reluată. Opt tovarăși au ajuns la „H". Dar mitingul s-a ținut. Iar cînd haita turbată condusă de „Bufon", comandantul gărzii, a pătruns în celule cu ciomege, ciocane, rîngi și vine de bou, începînd rînduitul masacru, peste urletul chinuitorilor și sunetul „toacei" s-a ridicat biruitor imnul neînfrînt al comuniștilor:

Sculați voi oropsiți ai vieții
Voi osîndiți la foame sus...

Și în vreme ce loviturile cădeau cu zgomot sec și sîngele curgea din proaspete răni reîrenul plin de optimism și chemare făcea să se cutremure și cele mai întunecate brute în uniformă neagră cu vipușcă roșie...

Hai la lupta cea mare
Rob cu rob să ne unim,
Internationala
Prin noi s-o făurim.

...Au fost și alte seri. De vară liniștită și de toamnă nostalgică. Seri în care la fereastra celu'ei se asculta istoria lui Pavka Korceaghin, spusă de un tovarăș care citise cartea sau se antrena o simplă discuție în jurul „Răscoalei" lui L. Rebreanu. Seri în care se rîdea copios urmărindu-se „Oglinda strîmbă" — un fel de pantomimă care lua în derîdere manifestările nejuste ale unor tovarăși, sau deseori se antrena un cor plin de tinerețe și încredere în viitor:

Și așa în fiece seară
Cu foamea noi luptăm,
Răbdăm și „Haș" și fiare
Dar rîdem și cîntăm.

Cînta Doftana. Învăța Doftana. Lupta Doftana.

★

Și nu numai atunci cînd celulele erau închise zi și noapte. Și nu numai pe vremea Balaurului. Cunoscusem personal și Doftana perioadei regimului „deschis". Imi aduc aminte cum în decembrie 1939, după ce am fost scos de la „F" dos, purgatoriul obligatoriu al celor noi veniți, m-a chemat secretarul colectivului, s-a interesat în amănunt de tovarășii de la Tg. Ocna și Văcărești, a ascultat cu nesaț toate veștile pe care le aduceam căci am avut șansa să trec împreună cu gardianul care mă escorta pe acasă și acolo să citesc proaspetele materiale de partid. M-a privit adînc cu ochii săi căprui, care cîte odată aveau și o nuanță trecătoare de melancolie, dar erau mereu vii și cu sclipiri de umor fin, m-a bătut pe umăr și mi-a zis:

— Rămîi la infirmerie, că ești bolnav. Treabă să n-ai grijă! Am avea și pentru o sută. Să nu uiți însă că totul aici funcționează asemenea unui ceasornic, că fiecare șurub, fiecare rotiță are însemnătatea sa, valoarea sa și... răspunderea respectivă.

Curînd mi-am dat seama de marele adevăr spus în cîteva cuvinte simple, zgîrcite. Doftana aducea a stup de albine. Jos, la mecanică și tîmplărie, sus — la pietrărie și croitorie toată ziua se muncea. Și ce lucru minunat ieșea din mîna măiastră a celor închiși care munceau cu gîndul că produsele lor sînt noi și noi solii către lumea de afară, răvașe trimise de cei închiși, de cei încătușați, dar mereu tari, mereu luptători, mereu convinși de dreptatea cauzei lor.

Știa administrația că în fundul tîmplăriei este o cămăruță-magazie. Știa că la înălțime de doi metri s-a făcut un plafon de lemn și astfel a apărut etajul, „cancelaria" pentru evidența materialelor. Erau însă momente cînd intrările erau păzite de cîte 2—3 tovarăși pe care îi apucau subite chinte de tuse la apropierea întîmplătoare a unui gardian. Intre timp sus se ținea ședința biroului organizației de partid sau consfătuirea conducerii colectivului. Se întîmpla ca aci să se desfășoare seminarul de Materialism Dialectic, sau un tovarăș să transmită prin rețeaua de legături pe sectoare proaspetele știri din gazetă. Sau cine s-ar fi gîndit că încăperea întunecată, aciuită pe cuptorul uriaș din brutăria care ne furniza turtoiul zilnic, poate să adăpostească citirea materialului ilegal și a presei? Cine ar fi crezut că veselul grup care se ospătează în duminica aceasta cu niște colțunași proaspeți la atelierul de pietrărie camuflează de fapt seminarul de Marxism-leninism? Și de cîte ori la infirmerie, sau în mica bucătărie din spatele ei, se ținea cercul de studiu al „Capitalului"? Iar în camera comună, cu paturi suprapuse, pînă noaptea tîrziu se țineau cercurile de politică curentă, seminariile pe probleme concrete de muncă pentru tovarășii care aveau să se elibereze curînd.

La Doftana se citea. Mult. Cu pasiune. Prin efort colectiv aci s-au adunat peste 2.000 de volume. Cîte discuții aprinse n-a cunoscut camera lunguiață care adăpostea biblioteca? Cine poate uita duminicile cînd uriașul atelier de mecanică devenea sală de spectacol în care puteai urmări scenete din Caragiale, „Oglinde strîmbe", din viața noastră, puteai asculta versuri din Eminescu și Coșbuc sau cele scrise de proprii noștri poeți închiși, te puteai mîndri de improvizata noastră orchestră de mandoline.

...Sînt 15 ani de cînd s-a dărîmat Doftana, de cînd sub piatra-i rece a pierit un mănunchi dintre cei mai buni fii ai poporului nostru. De 15 ani nu mai sînt Ilie Pintilie, I. Herback, Andrei Prot, Ion Galuzinschi și alții. Dar jurămîntul dat de comuniști pe mormîntul lor proaspăt este ținut cu sfințenie. El se materializează în minunatele fapte ale zidirii lumii noi socialiste, în prefacerile adînci din sufletul oamenilor, în avînturile fără precedent ale gîndirii și muncii creatoare. Iar, „castelul tăcut de pe culme", devenit azi muzeu, ne trimite mereu aceeași chemare: Fiți dîrzi și tenace ca cei din Doftana, fiți drepți și modești cum erau cei din Doftana, iubiți poporul și patria așa cum le-au iubit cei din Doftana, dați partidului tot ce aveți mai bun așa cum au dat cei din Doftana. Și mereu învățați luptînd, luptați învățînd și visînd aevea acea lume pentru care au căzut, pentru care s-au jertfit cei din Doftana.

Insămînțările trebuie grabnic terminate

Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea Ploești — confirmînd tradiția lor din fiecare campanie agricolă — sînt pe terminate cu însămînțările de toamnă. Dar în ansamblul regiunii lucrările sînt mult întîrziate. În raioanele Buzău și Cîmpina nu s-a realizat nici jumătate din plan, iar în raioanele Ploești și Rîmnicu Sărat de abia s-a trecut de 50 la sută din planul total al însămînțărilor de toamnă.

Ritmul în care s-au desfășurat lucrările agricole de toamnă în regiunea Ploești dovedește slaba preocupare pe care au avut-o organele de conducere atît de la raioane cît și de la comune în mobilizarea țărănimii muncitoare. Mai peste tot — chiar și la regiune — se găsesc „cauze obiective" atunci cînd trebuie să se răspundă de mersul lent al însămînțărilor de toamnă. Putem spune însă că dacă comitetul executiv al sfatului popular regional — în primul rînd — și cele raionale s-ar fi ocupat mai din timp de mersul campaniei din această toamnă, regiunea Ploești n-ar fi rămas în urmă cu lucrările agricole.

În raionul Buzău — raion cu mare suprafață arabilă — viteza zilnică de lucru planificată n-a fost realizată niciodată. Aceasta nu din cauză că nu a avut unde însămînța, ci din tărăgăneala treburilor de azi pe mîine. Abia la data de 31 octombrie s-au însămînțat 800 ha. (cifră record) față de 1200 ha. cît era stabilit. Cum poate raionul Buzău să aibă un procent mai bun la însămînțări cînd în comunele Săpoca și Sărățeanca în șase zile s-au însămînțat numai 6 ha. și respectiv 8 ha?

Situații și mai grave s-au întîlnit în unele comune din raioanele Rîmnicu Sărat și Beceni, unde în zile bune de lucru nu s-a însămînțat nici o palmă de pămînt, fără însă ca comitetele executive să se seziseze de acest lucru. Era de datoria lor de a antrena țăranii muncitori la lucru după cum era de datoria lor ca împreună cu tehnicienii agricoli să le arate folosele însămînțării la timp a grîului și a celorlalte culturi de toamnă.

În raioanele unde viile și cultura sfeclei de zahăr ocupă suprafețe întinse, întîrzierea însămînțărilor a fost cauzată și de faptul că numeroase atelaje au fost ocupate mai mult decît era necesar cu transportul strugurilor și sfeclei la secțiile de vinalcool și la bazele de recepție. Din cauza defectuoasei recepționări au fost ținute pe loc zile și nopți sute de atelaje, care — în acest timp — ar fi putut lucra la însămînțări. Dar nici un comitet executiv raional și nici comitetul executiv regional nu s-au îngrijit de rezolvarea acestei probleme.

Timpul — așa cum s-a arătat în primele zile ale lunii noiembrie — nu va fi mereu favorabil lucrului la cîmp. Pentru aceasta se cere folosirea deplină a mașinilor și a atelajelor, astfel ca în maximum o săptămînă însămînțările să fie terminate în întregime.

Paralel cu munca pentru terminarea grabnică a însămînțărilor de toamnă, oamenii muncii de la sate trebuie să-și îndrepte eforturile către executarea arăturilor adînci, care să asigure condiții cît mai bune pentru însămînțările din primăvara viitoare. Cu toate că țăranii muncitori de pe cuprinsul regiunii Ploești, și mai cu seamă fruntașii recoltelor bogate, s-au convins de rolul deosebit pe care-l au arăturile adînci de toamnă în sporirea producției agricole, suprafețele arate în regiunea Ploești sînt puține, reprezentînd nici un sfert din plan. Această situație se simte îndeosebi în raioanele Pogoanele, Ploești, Cîmpina, Mizil și Rîmnicu Sărat care au nesocotit importanța efectuării arăturilor adînci. În aceste raioane, trebuie combătută cu tărie atitudinea unor comitete executive care găsesc că arăturile adînci ar fi de o importanță secundară.

În executarea arăturilor adînci de toamnă un rol de seamă îl au și S.M.T.-urile din regiune, care trebuie să-și mobilizeze tractoriștii în realizarea și depășirea numărului de hantri planificați. În acest scop, ei trebuie să lucreze cu întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și să organizeze lucrul, pe cît posibil, în două schimburi.

Trebuie știut că de realizarea planului de arături adînci de toamnă depinde în mare măsură obținerea unor producții sporite la porumb, floarea-soarelui, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, legume, etc.

Ing. V. N. CEAUȘU

INFORMAȚII

Miercuri dimineața a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie delegația R. Cehoslovace care a participat la elaborarea și semnarea planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

★

Zilele acestea s-a deschis la Galeriile de artă ale Fondului Plastic din b-dul Magheru nr. 20, expoziția de desene a pictorului Horia Teodoru, organizată de Uniunea Artiștilor Plastici. Expoziția cuprinde peisaje din țară, executate în cărbune, creioane colorate și gravură în lemn.

★

Miercuri a sosit în Capitală delegația A.R.L.U.S. care, la invitația Asociației unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea — V.O.K.S., a vizitat Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Se aduce la cunoștința deținătorilor particulari de auto-motovehicule că verificarea autoturismelor și motocicletelor se va face la comisia din B-dul Ardealului nr. 37 (Secția 19 Miliție) în ordinea alfabetică după cum urmează:

În ziua de 14, 15 și 16 noiembrie vor prezenta autovehiculele la verificare proprietari al căror nume începe cu literele A, B. În ziua de 17, 18, 19 nov. C, D. E. 21, 22, 23 nov. F, G, H. 24, 25, 26 nov. I, J, K. 28, 29, 30 nov. 1, 2, decembrie L.M.N. 3, 5, 6, 7 decembrie O. P. 8, 9, 10 decembrie R, S. 12, 13, 14, 15 decembrie T, T, U. 16, 17 19 decembrie V, Z, W, X, Y.

Proprietarii de autocamioane, autospeciale și tractoare rutiere vor prezenta aceste autovehicule în zilele și ordinea alfabetică mai sus menționată, la comisia ce va funcționa la Băneasa în str. Apolodor nr. 5.

★ ★ ★

NOTE ȘI COMENTARII

Frumoasele mere putrede

Dacă întîmplarea îți îndreaptă pașii pe șoseaua ce leagă Baia Mare cu Tg. Lăpuș, rămîi încîntat de pitorescul locului, de bogăția prin mijlocul căreia șerpuiește drumul. De o parte și de alta a drumului se văd întinse livezi de pomi fructiferi, încovoiați sub greutatea roadelor. Pe șosea trec căruțe țărănești încărcate cu mere.

— Unde mergi bade?

— La centrul de colectare — îți se răspunde.

Firește, te bucuri gîndindu-te că centrele de desfacere a fructelor vor fi bine aprovizionate și că vei putea cumpăra pentru iarnă mere ieftine și frumoase. Dacă vei căuta însă să urmărești căruțele pînă la centrul de colectare, bucuria îți va fi cu siguranță umbrită. Frumoasele mere din căruțele țărănești sînt aruncate la întîmplare pe un loc viran, unde plouate și prăfuite stau cîte două-trei săptămîni. O bună parte din ele sînt supuse putrezirii. Întrebat ce are de gînd să facă pentru a evita această situație, tovarășul vicepreședinte al sfatului popular raional a dat din umeri încurcat.

— N-avem cu ce le transporta. Direcția autobazei I.R.T.A. din Baia Mare ne-a trimis autocamioane din care zilnic două sau trei stau pe butuci. La sfatul popular regional degeaba ne plîngem, fiindcă nu ne sprijină.

Din informațiile culese la fața locului s-a constatat că tov. Samuel, directorul secției comerciale, cunoștea faptele, dar că „nu vedea soluția practică" pentru efectuarea transportului merelor la timp. În consecință el găsea că numai printr-o minune s-ar putea aranja lucrurile...

Recoltarea și colectarea merelor în raionul Tg. Lăpuș este abia la început. Ținînd seama de cele întîmplate pînă acum, sfatul popular regional Baia Mare, în colaborare cu direcțiunea autobazei I.R.T.A., trebuie să găsească în sfîrșit soluția practică, asigurînd transportul urgent al merelor pentru ca să nu se mai întîmple pagube.

Un „record" dăunător

La sfatul popular al orașului Iași, cuvîntul de ordine este „operativitate". Cere un cetățean un certificat — „de grabă" e servit. În mai puțin de zece luni, certificatul este înmînat solicitantului. Primește biroul de sesizări o reclamație — în „scurt timp" e cercetată și rezolvată. Ori cine poate fi sigur că în cîteva luni va primi răspunsul...

Spre deplina convingere a celor neîncrezători se poate oferi următorul caz concret:

În luna ianuarie 1955, cetățeanul E. Chirculescu din București a solicitat prin sfatul popular al raionului Stalin din orașul București un certificat de naștere de la sfatul popular al orașului Iași. După trei luni de așteptare, cetățeanul și-a pierdut răbdarea și s-a adresat ziarului nostru.

În luna aprilie, a plecat la sfatul popular orășenesc Iași adresa ziarului care cuprindea reclamația cetățeanului. La începutul lunii octombrie, sfatul popular al orașului Iași a răspuns că în urma cercetărilor s-a stabilit că certificatul solicitat a fost expediat și primirea lui a fost confirmată la 13 septembrie 1955 de către sfatul popular al raionului Stalin.

De bună seamă că pînă și cei mai neîncrezători s-au convins că oameni atît de „operativi" ca la Oficiul de Stare Civilă și Biroul de sesizări și reclamații al sfatului popular orășenesc Iași rar întîlnești.

Totuși, pentru că asemenea gen de operativitate nu servește, ci dăunează cetățenilor, este bine să se renunțe la tendința de a se stabili recorduri în această direcție.

Se cere neapărat comitetului executiv al sfatului popular orășenesc Iași să controleze mai îndeaproape și periodic munca unor asemenea servicii importante pentru cetățeni.

Capace sau rebuturi?

Se spune că în oala acoperită nu cad gunoaie. Și noi sîntem de aceeași părere, sau, mai precis, am fost, căci am avut nenorocul să vedem și altfel de capace care, ori cum le-ai suci, tot nu acoperă oala. E vorba despre capacele pentru vase de bucătărie fabricate de „Emailul Roșu" Mediaș, care se găsesc de vînzare la magazinul Tehnometal din Calea Victoriei (București) și poate și în alte magazine. Din stocul de capace de la „Emailul Roșu" livrat acestui magazin — de prezentare și desfacere — 95 dintr-o sută au marginea strîmbă. Cumpărătorii se întreabă pe bună dreptate de ce se mai numesc capace în cazul acesta. Ar fi fost poate mai nimerit să li se spună rebuturi? Poate!... Și dacă poate, ne întrebăm și noi odată cu cumpărătorii de ce n-au spus-o de la bun început controlorii de calitate ai fabricii „Emailul Roșu" din Mediaș?

Ciudată pregătire pentru iarnă

Deși lucrările de finisaj n-au fost terminate, la noile blocuri de locuințe din Vatra Luminoasă s-au asigurat încă de cu vară căi de acces pietruite, astfel încît locatarii să nu sufere toamna și iarna din cauza noroiului de pe șantier.

Se pare însă că există unii cărora această situație nu le este pe plac. Căci într-o dimineață — și anume prima dimineață ploioasă din săptămîna trecută — locatarii au putut vedea cum pietrele de pe drum sînt ridicate și se începe săparea unui șanț de jur-împrejurul cvartalului, blocînd toate intrările în locuințe. Ce se întîmplase? Nimic altceva decît începutul lucrărilor de instalare a cablului de curent normal, lucrări care ar fi trebuit executate cu cîteva luni de zile înainte.

Ploaia care se pornise odată cu lucrările s-a întețit și echipa de muncitori a dispărut așa cum apăruse, lăsînd în părăsire șanțurile, grămezile de pămînt săpat și deci noroiul respectiv. În prezent, cînd vor să-și părăsească locuințele, locatarii trebuie să facă în primul rînd un salt de la ușă peste șanț direct în noroi și numai după aceea să-și continue drumul.

Deși între timp ploaia a încetat, echipa buclucașă nu și-a mai făcut apariția spre a termina lucrarea și a reface drumul pe care l-a stricat, punînd astfel la grea încercare încălțămintea și îmbrăcămintea locatarilor, precum și curățenia din blocuri.

Felul acesta de a lucra al organelor I.R.E.B. denotă lipsă de răspundere și desconsiderare a cetățenilor pe care-i deservește. După cum lipsă de răspundere este și din partea sfatului popular raional 23 August, beneficiarul construcțiilor respective, care îngăduie începerea și întreruperea unor astfel de lucrări fără să controleze posibilitatea terminării lor de îndată.

SPORT

A fost alcătuit lotul R.P.R. pentru turul ciclist al Egiptului

Aseară în ședința comisiei centrale de ciclism care a avut loc la C.C.F.S. a fost alcătuit lotul R.P.R. de cicliști, în vederea participării la turul ciclist al Egiptului. Din lot fac parte următorii alergători: C. Dumitrescu, Gh. Moiceanu, L. Zanoni, I. Vasile, I. Constantinescu, Gh. Șerban, St. Poreceanu, N. Maxim, C. Șandru, Călin Tudose, R. Klein, V. Mihnevici și O. Bozniak.

Lotul va urma un antrenament special de pregătire sub îndrumarea antrenorului A. Someșan. Din acest lot vor fi alcătuite două echipe a cîte patru alergători, care vor pleca la începutul lunii ianuarie în Egipt.

Turul ciclist al Egiptului, care însumează aproximativ 1.600 km. se va desfășura între 12—29 ianuarie 1956.

Întîlniri internaționale ale sportivilor romîni

Sala Floreasca din Capitală va găzdui în zilele de 19 și 20 noiembrie întîlnirea internațională de gimnastică dintre reprezentativele masculine și feminine ale R. P. Romîne și R. P. Ungare.

Reprezentativele țării noastre vor fi cunoscute după concursul de verificare a lotului republican, care va avea loc duminică 13 noiembrie.

★

Marți a sosit la Pekin echipa trăgătorilor romîni care va lua parte la concursul internațional de tir organizat la mijlocul lunii în capitala R.P. Chineze.

Tot la 8 noiembrie a sosit și delegația trăgătorilor bulgari.

★

La 26 noiembrie va avea loc în Capitală întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. F. Germane. Din echipa R.F. Germane care va sosi la București fac parte printre alții cunoscuții luptători H. Hess, clasat pe locul 3 în cadrul campionatelor mondiale la categoria mijlocie, F. Stange, H. Heuser și campionul H. Boese.

Echipa luptătorilor romîni și-a început pregătirile. Lotul sportivilor romîni cuprinde pe 15 din cei mai valoroși luptători în frunte cu Al. Ruszi, D. Pîrvulescu, I. Popescu, D. Cuc, M. Belușica, V. Onoiu, O. Forai, Al. Șuli și alții. (Agerpres)

Pronosport

În urma omologării celor 119.995 buletine depuse la concursul Special Pronosport etapa din 2 noiembrie 1955, au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 9 buletine cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 2.955 lei.

Premiul II: 160 buletine cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 199 lei.

Premiul III: 1192 buletine cu 9 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 40 lei.

De asemenea în urma omologării celor 503.028 buletine depuse la concursul Pronosport Nr. 44 etapa din 6 noiembrie a.c. au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 42 buletine cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 2.844 lei.

Premiul II: 683 buletine cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 209 lei.

Premiul III: 5553 buletine cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărui buletin cîte 38 lei.

Lucrările conferinței de la Geneva

Ședința din 8 noiembrie

GENEVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 noiembrie, după o întrerupere de trei zile, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. s-au întrunit în cea de a 8-a ședință. A prezidat J. F. Dulles.

Primul a luat cuvîntul A. PINAY. El a declarat că ar fi nerezonabil să se treacă sub tăcere faptul că în ultimele cîteva zile discuțiile la conferință n-au prea progresat. După cum a afirmat el, această situație se datorește faptului că participanții la conferință nu cunosc părerea guvernului sovietic în problema stabilirii modalității ținerii unor alegeri libere în Germania ca un mijloc de reunificare a acesteia.

A. Pinay a susținut că propunerile puterilor occidentale sînt animate de cel mai larg spirit de înțelegere, întrucît ele țin seama într-o mare măsură de poziția Uniunii Sovietice.

A. Pinay s-a oprit apoi asupra anumitor probleme privitoare la garanțiile propuse de delegațiile celor trei puteri occidentale. El a negat din nou că garanțiile de securitate propuse de puterile occidentale ar intra în vigoare numai în cazul cînd Germania reunificată ar adera la N.A.T.O. El a declarat însă că unele din aceste garanții au semnificație numai în cazul cînd Germania reunificată va intra în blocul Atlanticului de nord.

H. MACMILLAN, care a luat cuvîntul după Pinay, a declarat că el are intenția de a încerca să înlăture obstacolele din calea unui acord deplin și să deschidă calea spre un compromis.

Nici una din puterile reprezentate aici — a susținut el — nu consideră că este posibil să se impună Germaniei remilitarizarea. Probabil că germanii înșiși își vor alege, după propria lor voință, calea care îi va duce la dezarmare. Planul Eden le permite să facă aceasta dacă o doresc. Dar ar fi mult mai rezonabil dacă cele patru puteri și-ar elabora planul pornind de la premiza că germanii doresc să beneficieze de dreptul de a avea un stat independent și forțe armate în scopuri de apărare. De fapt, propunerea Uniunii Sovietice pornește de la această premiză, ceea ce reiese din proiectul tratatului de pace care a fost prezentat anul trecut la Berlin.

Potrivit spuselor lui H. MacMillan, proiectul de tratat cu privire la garanții prezentat de puterile occidentale reprezintă propunerile lor pentru cazul în care Germania va hotărî să adere la N.A.T.O. și la Uniunea Europei occidentale. Unele garanții indicate în acest tratat — a declarat el — depind de aderarea Germaniei la N.A.T.O., dar puterile occidentale n-au fost niciodată de părere că atîta timp cît Germania nu va intra în N.A.T.O., nu poate exista un tratat cu privire la garanții.

H. MacMillan și-a exprimat speranța că tot ce a spus el, precum și cele spuse de dl. Pinay, vor permite delegației sovietice să aprecieze adevărata semnificație a propunerilor puterilor occidentale în legătură cu tratatul cu privire la garanții care, potrivit părerii sale, asigură cu adevărat securitatea în Europa.

Acest lucru — a declarat el — este confirmat de faptul că în esență ultima propunere sovietică se referă în mare măsură la aceleași probleme, așa cum a fost relevat și de către dl. Dulles. Dat fiind că noi am găsit atîtea puncte comune în problemele securității, nu am putea oare obține același lucru și în problema reunificării Germaniei? Atunci am putea spune că spiritul Genevei a fost cu adevărat realizat aici.

A luat apoi cuvîntul V. M. MOLOTOV.

Declarația lui V. M. Molotov

Domnule președinte, domnilor,

La ședința precedentă, la 4 noiembrie, domnul Dulles a prezentat, în numele delegației Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței, propuneri în problema germană referitoare la ținerea unor alegeri pe întreaga Germanie.

În propunerea d-lui Dulles se spune că ea este „conformă planului prezentat de cele trei puteri occidentale la 28 octombrie". Aceasta o confirmă și întreg conținutul acestei propuneri. Prin urmare, propunerea celor trei delegații prezentată la 4 noiembrie nu reprezintă nimic nou în comparație cu propunerea din 28 octombrie. Propunerile celor trei puteri din 28 octombrie arată că scopul lor este de a înfăptui remilitarizarea nu numai a Germaniei occidentale, ci și a Germaniei răsăritene și de a atrage nu numai Germania occidentală ci întreaga Germanie în blocul Atlanticului de nord îndreptat împotriva Uniunii Sovietice, și nu numai împotriva U.R.S.S. Nu este nevoie să demonstrez că Uniunea Sovietică nu poate fi de acord cu un astfel de obiectiv și în nici un caz nu poate contribui la realizarea lui. Popoarele Uniunii Sovietice cunosc destul de bine militarismul german pentru a nu contribui cu propriile lor mîini la restabilirea acestuia. Ele știu că reînvierea militarismului german este incompatibilă cu menținerea păcii și securității popoarelor Europei.

În propunerea d-lui Dulles se spune că ea este elaborată de comun acord cu guvernul Republicii Federale Germane. Dar ea nu ține seama de punctul de vedere al guvernului Republicii Democrate Germane.

Or, pentru a pregăti o propunere cu adevărat acceptabilă în problema unificării Germaniei este necesar să se țină seama de punctul de vedere nu numai al Republicii Federale Germane, ci și de cel al Republicii Democrate Germane.

CELE PATRU PUTERI TREBUIE SĂ SE SPRIJINE PE EFORTURILE POPORULUI GERMAN ÎN VEDEREA REUNIFICĂRII GERMANIEI

Cele patru puteri poartă desigur o anumită răspundere pentru reglementarea problemei germane și sînt datoare să contribuie la înfăptuirea reconstruirii vieții Germaniei pe o bază democratică și pașnică. În legătură cu aceasta s-a prevăzut întotdeauna că cele patru puteri se vor sprijini pe propriile eforturi ale poporului german îndreptate spre atingerea acestui țel.

Așa stăteau lucrurile acum 10 ani cînd Germania abia acceptase capitularea necondiționată și pe pămîntul german nu existau încă nici un fel de autorități germane care să-și fi putut asuma răspunderea pentru destinele Germaniei. De atunci a trecut mult timp și situația în Germania s-a schimbat substanțial. Pe teritoriul Germaniei nu există un stat unit, ci două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

În septembrie 1949 a luat ființă Republica Federală Germană care a adoptat o constituție proprie și care a format un parlament, un guvern și alte organe ale puterii. Acest stat, în care marile monopoluri și junkerii și-au păstrat dominația, a încheiat cu trei puteri — Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța acordurile de la Paris și a aderat la grupările militare ale puterilor occidentale, la Uniunea Atlanticului de Nord și Uniunea Europei occidentale.

Uniunea Sovietică dezaprobă unele laturi ale dezvoltării Republicii Federale Germane și consideră primejdioase pentru pace acțiunile îndreptate spre reînvierea militarismului în R. F. Germană, care decurg din acordurile de la Paris. Totuși, Uniunea Sovietică, în interesul consolidării păcii, a stabilit relații diplomatice cu Republica Federală Germană considerînd că în anumite condiții aceasta poate contribui la reglementarea definitivă a problemei germane, cu toate că noi nu sîntem de loc înclinați să subapreciem greutățile existente pe această cale.

Pe de altă parte, în octombrie 1949 s-a format în Germania răsăriteană un alt stat german — Republica Democrată Germană, unde puterea au luat-o oamenii muncii — muncitorii, țăranii și intelectualitatea muncitoare și unde totodată au fost acordate posibilități inițiativei particulare.

Formarea Republicii Democrate Germane a constituit un punct de cotitură în istoria Germaniei, precum și în istoria Europei în ansamblu.

Totodată, în Europa a fost creat pentru prima oară un stat german cu adevărat iubitor de pace care nu prezintă nici o primejdie pentru celelalte popoare din Europa.

Republica Democrată Germană, ca și Republica Federală Germană a stabilit relații diplomatice și comerciale cu o serie de state. Ea se bucură de dreptul unui stat suveran și este liberă să ia hotărîri după aprecierea sa în problemele politicii sale interne și externe. Existența Republicii Democrate Germane întărite, cu populația sa de 18 milioane de oameni, nu poate fi ignorată sau subapreciată.

Între Republica Democrată Germană și U.R.S.S. a fost încheiat recent un tratat bazat pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne. Participanții la tratat și-au propus să contribuie la menținerea și întărirea păcii și securității în Europa, precum și la restabilirea unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace. Uniunea Sovietică își dezvoltă relațiile cu R. D. Germană pe baza acestui tratat și noi nu putem încălca obligațiile decurgînd din acest tratat. Noi nu le vom încălca.

Aceasta este situația reală care s-a creat în Germania în cei 10 ani care au trecut de la terminarea războiului din Europa. Această stare de lucruri nu poate fi ignorată atunci cînd se examinează problemele privitoare la Germania.

Toate acestea arată că poziția celor trei puteri în problema germană nu are un caracter constructiv, că ea nu este practică, întrucît nu ține seama de situația reală a lucrurilor.

S-a vorbit mult aci despre sistemul electoral al statelor occidentale, despre lupta electorală dintre partide pentru locuri în parlament. Dar în alegerile despre care ne-au vorbit d-nii Dulles, Pinay și MacMillan, un guvern se schimbă sau rămîne la putere pentru un nou termen — și la aceasta se rezumă la urma urmei lucrurile. După cum se știe, această schimbare de guverne are loc deseori și fără noi alegeri.

Problema alegerilor pe întreaga Germanie nu este pur și simplu o problemă privind schimbarea unui guvern. Alegerile în Germania constituie o problemă care privește destinele țării și calea dezvoltării viitoare a Germaniei unificate — aceea a unui stat democrat pașnic sau a unui stat militarist care va amenința din nou pe vecinii săi.

Se propune aici adoptarea planului alegerilor pe întreaga Germanie ca mijloc de unificare a Germaniei. Pe de o parte, după cum s-a arătat mai sus, acest plan ignorează condițiile reale existente în Germania, întrucît problema efectuării acestor alegeri nu este încă coaptă. Pe de altă parte, chiar dacă am accepta un asemenea plan nefiresc, nu am putea să-l traducem în viață fără consimțămîntul germanilor înșiși care trăiesc în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană. În sfîrșit, o astfel de contopire mecanică a celor două părți ale Germaniei pe calea așa-numitelor „alegeri libere", care în plus să fie efectuate, potrivit prevederilor „planului Eden", în prezența trupelor străine, ar putea duce la încălcarea intereselor vitale ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, lucru cu care nu putem fi de acord. Firește că nu putem fi de acord ca oamenilor muncii din R.D. Germană să li se ia fabricile și uzinele, pămîntul și bogățiile subsolului său. Din aceasta se poate vedea că încercarea de a înfăptui așa-numitul „plan Eden" ar atrage după sine grave complicații interne în Germania, lucru pe care, firește, nimeni dintre noi nu l-ar admite.

De aici rezultă că numai luîndu-se serios în considerare faptul că pe teritoriul Germaniei există două state germane diferite și că reunificarea Germaniei nu poate fi înfăptuită decît cu consimțămîntul reciproc al acestor state se poate contribui la găsirea unei soluții juste pentru problema germană.

Se știe prea bine că în relațiile dintre cele două părți ale Germaniei nu există acea încredere reciprocă necesară restabilirii unității Germaniei. Reprezentanții unei părți a Germaniei, și anume ai Republicii Federale Germane, nu vor nici măcar să se întîlnească cu reprezentanții celeilalte părți a Germaniei — Republica Democrată Germană. În asemenea condiții sarcina celor patru puteri este să contribuie prin toate mijloacele la stabilirea unei asemenea încrederi, să contribuie la apropierea celor două state germane, la organizarea colaborării între ele. Nu putem crede că germanii din Germania răsăriteană și cea occidentală sînt mai puțin interesați în unificarea Germaniei decît americanii, francezii, englezii sau rușii.

Căile spre restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democrate pot și trebuie să fie găsite, deși în actualele condiții aceste căi nu pot fi considerate scurte și ușoare. Va fi nevoie de timp, răbdare și stăpînire de sine.

După părerea noastră, o asemenea cale este crearea unui consiliu pe întreaga Germanie, care inițial ar putea coordona acțiunile corespunzătoare ale R. D. Germane și R. F. Germane în domeniul vieții politice, economice și culturale în măsura în care afectează interesele întregii Germanii, precum și acțiuni în ce privește întărirea păcii și securității în Europa. Există multe probleme comune — în domeniul comerțului, al circulației dintre Germania răsăriteană și cea occidentală și altele — a căror rezolvare de comun acord ar fi în avantajul tuturor germanilor. Rezolvarea de comun acord a acestor probleme ar contribui la dezvoltarea colaborării multilaterale dintre R. D. Germană și R. F. Germană și la crearea condițiilor pentru reglementarea problemei germane și reunificarea Germaniei pe calea unor alegeri libere, în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității europene.

Toate acestea ne fac să tragem concluzia că examinarea problemei germane va fi continuată cu folos pentru cauză atunci cînd germanii înșiși vor găsi un limbaj comun și vor lua în mîinile lor pregătirea rezolvării acestei probleme.

Discuțiile la conferință au dovedit odată mai mult că nu există o altă cale pentru rezolvarea problemei germane.

Reprezentanții puterilor occidentale nu și-au exprimat încă atitudinea față de propunerea de a se constitui un consiliu pe întreaga Germanie. Dar nu se poate să nu se țină seama de faptul că propunerea susmenționată ia în considerare condițiile reale existente în Germania și duce în mod efectiv la o apropiere și la crearea premizelor pentru unificarea Germaniei, fără a încălca interesele nici unuia din statele germane existente în prezent, fără a leza orînduirea socială existentă în prezent în Republica Democrată Germană sau în Republica Federală Germană.

În felul acesta se dă totodată un răspuns d-lui Pinay în legătură cu observațiile pe care le-a făcut privind condițiile interne ale reunificării Germaniei.

REÎNVIEREA MILITARISMULUI GERMAN NU ESTE COMPATIBILĂ CU INTERESELE PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA

În ceea ce privește propunerile care au fost prezentate aici în numele celor trei puteri occidentale, ele duc de fapt la reînvierea Germaniei imperialiste, adică la extinderea acordurilor de la Paris asupra întregii Germanii, la restabilirea în întreaga Germanie a dominației marilor monopoluri, a junkerilor și militariștilor, la lichidarea transformărilor democratice și sociale și a libertăților care au fost cucerite de oamenii muncii din Republica Democrată Germană. Dar reînvierea unei astfel de Germanii imperialiste, militariste, nu este compatibilă cu interesele păcii și securității în Europa, deoarece acest lucru ar duce la restabilirea pozițiilor militarismului german agresiv, poziții subminate în cursul războiului și prin constituirea ulterioară a Republicii Democrate Germane, ar duce deci la accentuarea primejdiei unui nou război în Europa. Cu acest lucru nu pot fi de acord popoarele europene interesate în menținerea și întărirea păcii. Restabilirea unei astfel de Germanii militariste este deosebit de primejdioasă pentru vecinii ei, pentru țări ca Franța și Polonia, precum și pentru toate statele iubitoare de pace din Europa.

Dl. Dulles a declarat aici că Statele Unite nu recunosc Republica Democrată Germană. Dar acest lucru nu schimbă starea reală de lucruri. Problema recunoașterii este o problemă de timp, iar Republica Democrată Germană, fiind un stat al muncitorilor și țăranilor germani are un mare viitor, deoarece ea merge pe calea largă a dezvoltării întregii oameniri și are prieteni puternici și credincioși.

S-a susținut aici, în special de către dl. MacMillan, că Uniunea Sovietică și-a schimbat poziția în problema germană comparativ cu conferința de la Berlin din ianuarie 1954, cînd guvernul sovietic a considerat posibil să accepte alegeri generale în Germania. Da, pe atunci am considerat posibil, în anumite condiții, să acceptăm alegeri pe întreaga Germanie, dar propunerile noastre nu au fost luate în considerație. De atunci au trecut aproape doi ani și situația s-a schimbat în mod serios — au intrat în vigoare acordurile de la Paris, Germania occidentală s-a contrapus Germaniei răsăritene și a înfăptuit numeroase măsuri declarate și nedeclarate de remilitarizare, a intrat în blocuri militare, inclusiv în N.A.T.O. și a trecut sub comandamentul militar general al grupării statelor occidentale. Se poate să nu se remarce evenimentele care s-au produs în acești doi ani? Se poate oare vorbi în aceste condiții de alegeri pe întreaga Germanie?

Ar trebui să se reamintească că atunci cînd se discuta problema acordurilor de la Paris s-au făcut declarații că după ratificarea acestor acorduri se va putea vorbi cu Uniunea Sovietică în problema germană „de pe poziții de forță".

În prezent, cînd se desfășoară din plin aplicarea acordurilor de la Paris, a devenit evident că astfel de încercări nu pot avea vreun succes nici în problema germană, nici în oricare altă problemă. Nu putem să nu reamintim și un alt fapt. Am arătat în repetate rînduri că acordurile de la Paris vor submina posibilitatea unificării Germaniei și vor pune în această cale obstacole de nebiruit. Nu s-a ținut însă seama de aceasta.

SARCINA REUNIFICĂRII GERMANIEI POATE FI REZOLVATĂ NUMAI PRINTR-O APROPIERE ȘI COLABORARE ÎNTRE R. D. GERMANĂ ȘI R. F. GERMANĂ

În condițiile create, sarcina reunificării Germaniei nu se mai poate soluționa așa cum s-ar fi putut înainte de acordurile de la Paris și în plus, fără să se țină seama de schimbările care s-au produs în dezvoltarea socială și de stat a Germaniei răsăritene și occidentale.

În prezent, sarcina unificării Germaniei poate fi rezolvată numai treptat, pas cu pas, printr-o apropiere și colaborare între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Încă la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, guvernul sovietic și-a exprimat atitudinea negativă față de planurile de contopire mecanică a celor două părți ale Germaniei, deoarece aceste planuri nu corespundeau în mod vădit intereselor păcii și securității în Europa, nu corespundeau intereselor naționale ale poporului german. Aceasta este poziția Uniunii Sovietice și în momentul de față.

Toate acestea dovedesc totodată că principala problemă în propunerile celor trei puteri este nu problema unificării Germaniei și nici problema alegerilor pe întreaga Germanie. În propunerile celor trei puteri, atît prima problemă, cît și cea de a doua sînt subordonate scopului principal, indicat în documentul celor trei puteri din 28 octombrie, în care se spune că tratatul „va intra în vigoare atunci cînd Germania unificată va lua hotărîrea de a intra în organizația tratatului Atlanticului de nord și în Uniunea Europei occidentale". Astfel, acest plan este un mijloc cu ajutorul căruia se urmărește remilitarizarea și includerea în grupările militare occidentale nu numai a Germaniei occidentale, ci și a întregii Germanii.

Pentru popoarele Europei o astfel de Germanie este o primejdie, indiferent dacă ea va fi o participantă la grupările militare ale puterilor occidentale sau va deveni ea însăși o organizatoare de grupări militare în Europa. Dacă nu se va închide calea spre transformarea Germaniei într-un stat militarist, primejdia unui nou război va crește nemăsurat de mult. În fața unei astfel de primejdii, popoarele europene nu se pot bizui pe așa-zisele restricții și pe controlul în cadrul N.A.T.O. și Uniunii Europei occidentale. Ele știu din propria lor experiență că astfel de restricții valorează prea puțin, deoarece militarismul german, ridicînd capul, le va înlătura din nou ca pe o vechitură.

Șefii guvernelor celor patru puteri ne-au însărcinat să examinăm problema securității europene și problema germană. Pornind de la scopul principal — crearea securității europene, șefii guvernelor noastre ne-au însărcinat să examinăm diferite propuneri îndreptate spre realizarea acestui scop, printre care în primul rînd un pact de securitate pentru Europa sau pentru o parte a Europei. Totodată, în directivele date conferinței noastre șefii guvernelor au determinat unele principii importante ale pactului de securitate pentru Europa sau pentru o parte a Europei.

Unele din aceste principii sînt cuprinse atît în propunerile delegației sovietice în problema securității europene, cît și în propunerile delegațiilor celor trei puteri. Acest lucru ar putea fi consemnat. Nu putem să nu spunem că în asemenea probleme fundamentale ca asigurarea securității europene pe baza lichidării grupărilor militare și ca problema participării Germaniei la un sistem general de securitate europeană n-am realizat încă un acord.

Pornind de la această poziție a guvernului sovietic și în conformitate cu directivele șefilor guvernelor celor patru puteri, delegația sovietică a prezentat propuneri în problema securității europene și Germaniei.

Aceste propuneri ale noastre țin seama de interesele statelor europene și de interesele naționale ale poporului german, ele se bazează pe luarea în considerație a situației reale. Ele nu promit o soluție ușoară în problemele internaționale complexe, și în special în problema germană, dar, din păcate, nu există asemenea soluții în condițiile actuale.

Propunerea noastră de a se crea un consiliu pe întreaga Germanie deschide posibilități pentru adevărata apropiere a celor două state germane. Sîntem convinși că un astfel de organism pe întreaga Germanie primul după cel de al doilea război mondial, va avea un rol istoric în crearea premizelor externe și interne ale unificării Germaniei.

★

După declarația lui V. M. Molotov, J. F. Dulles a arătat că avînd în vedere caracterul serios al acesteia el ar prefera să reflecteze înainte de a continua discuția.

*(N.R. Subtitlurile din decl

Comitetul Politic O. N. U. a terminat examinarea problemei privind acțiunea radiațiilor atomice

NEW YORK 9 (Agerpres). TASS transmite: Comitetul Politic a încheiat examinarea problemei privind acțiunea radiațiilor atomice. Discuția pe marginea acestei probleme a avut un caracter acut, dată fiind poziția adoptată de S.U.A. și Anglia atît în ceea ce privește amendamentele delegației U.R.S.S. cît și amendamentele altor delegați.

Delegația sovietică a propus printre altele ca Republica Populară Chineză și Republica Populară Română să fie incluse în rîndul statelor avînd reprezentanți în Comitetul științific care urmează să fie creat pentru stringerea și răspîndirea de informații despre influența radiațiilor atomice.

Delegația Indiei a prezentat mai multe amendamente la proiectul de rezoluție, care prevăd participarea largă la activitatea Comitetului a tuturor țărilor fără nici o îngrădire. Pentru lărgirea componenței Comitetului științific s-au pronunțat 20 de țări din America Latină care au propus să fie incluse în Comitet două țări latino-americane — Argentina și Mexic — precum și Egiptul și Belgia.

Delegațiile S.U.A. și Angliei au căutat să împiedice adoptarea amendamentelor delegației sovietice, imprimînd astfel un caracter și mai ascuțit discuției din Comitetul Politic.

După discuții însuflețite, Comitetul Politic a trecut la punerea la vot a rezoluției și a amendamentelor.

In urma votului, proiectul comun de rezoluție al delegațiilor S.U.A., Angliei, Canadei și al altor cinci țări în ansamblu a fost adoptat în unanimitate.

Amendamentele sovietice la acest proiect de rezoluție nu au fost adoptate din cauza împotrivirii delegațiilor S.U.A., Angliei și țărilor membre ale N.A.T.O.

Pentru amendamentul sovietic care cheamă statele să-și continue eforturile în scopul rezolvării cît mai grabnice a problemei interzicerii armei nucleare și care cere să se realizeze, ca prim pas, un acord privitor la încetarea experimentării tuturor tipurilor de arme nucleare, au votat 9 delegații (U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Polonia, Arabia Saudită, Siria, Libanul și Egiptul), opt delegații s-au abținut de la vot.

Pentru propunerea delegației sovietice de a se include Republica Populară Chineză și Romînia în componența Comitetului științific au votat delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Indiei, Indoneziei și Birmaniei. Nouă delegații s-au abținut de la vot.

In ciuda obiecțiunilor delegațiilor S.U.A. și Angliei a fost adoptat amendamentul celor 20 de țări latino-americane cu privire la includerea suplimentară a Argentinei, Mexicului, Belgiei și Egiptului în componența Comitetului științific.

Ollenhauer: Rezolvarea problemei securității este o condiție prealabilă pentru unificarea Germaniei

PARIS 9 (Agerpres). — Ziarul „Le Monde" publică interviul acordat unui corespondent al său de către Ollenhauer, conducătorul partidului social-democrat din Germania, care a sosit la Geneva în legătură cu discutarea problemei germane în cadrul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Răspunzînd la întrebările corespondentului, Ollenhauer a spus că „nu este posibil un acord cu privire la alegerile libere în Germania fără a se fi realizat un acord cu privire la sistemul de securitate. Uniunea Sovietică tinde firește, să se ferească de o eventuală agresiune din partea Germaniei unificate. Prin urmare, rezolvarea problemei securității este o condiție prealabilă pentru unificarea Germaniei. Este extrem de important să se ajungă mai întîi la o înțelegere asupra obligațiilor pe care și le va asuma Germania unificată și să se determine rolul ei în sistemul de securitate care va fi creat".

Ollenhauer s-a pronunțat împotriva neutralizării Germaniei, declarînd că „Germania trebuie să aibă aceleași drepturi și obligații ca și celelalte țări".

Ollenhauer s-a pronunțat pentru normalizarea relațiilor între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. El a subliniat că instituirea unui control asupra armamentelor ar putea contribui la rezolvarea cu succes a problemei unificării Germaniei.

Deputatul social democrat Wehner, care se află la Geneva în calitate de observator și care a asistat la convorbirea dintre corespondent și Ollenhauer, a declarat că includerea Republicii Federale Germane în N.A.T.O. „este unul din cele mai serioase obstacole în calea unificării Germaniei".

„New York Times" despre fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București

NEW YORK 9 (Agerpres). — Ziarul american „New York Times" din 5 noiembrie publică un amplu reportaj despre fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București. Reportajul este însoțit de fotografii.

Intitulîndu-și reportajul: „O uriașă fabrică de confecții din Romînia care folosește 8.000 de salariați", autorul relevă că industria „roșie" contrastează viu cu micile ateliere de confecții din New York. Apreciind această fabrică textilă din R.P.R. ca fiind „probabil cea mai mare din lume" autorul scrie: „Nu există nimic în sectorul de îmbrăcăminte din orașul New York, — centru mondial de îmbrăcăminte confecționată — în ce privește randamentul care să se compare cu această fabrică. In cea mai mare parte industria de îmbrăcăminte din New York se compune din ateliere relativ mici, care sînt situate în marile blocuri.

Făcînd apoi o descriere a fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" autorul scoate în evidență spațiul pe care se află situată această fabrică, construcțiile sale sociale (cantina muncitorească, terenul de sport, grădinița de copii), numărul mare de femei muncitoare, care reprezintă de altfel majoritatea în fabrică. „Ele produc — scrie în continuare autorul — 20.000 de articole pe zi. Se înțelege prin aceste articole fie un costum bărbătesc, fie o fustă de damă etc. Spațiul fabricii este uriaș. Locul de muncă este în mod evident mai bun decît oricare altul care a existat în București înainte de război, care era bine cunoscut, chiar pe atunci, ca un centru textil și de confecții.

După ce se ocupă apoi de sistemul pe bandă rulantă, existent în fabrică și de unele date despre salarizarea mijlocie a muncii, autorul remarcă că femeile lucrează 48 de ore pe săptămînă. „Holul mare al fabricii, scrie autorul, este decorat cu steaguri roșii, tablouri roșii, tablouri ale d-lui Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Partidului Muncitoresc Romîn, precum și tablouri ale conducătorilor sovietici. Se văd de asemenea tablouri ale muncitorilor fruntași care își depășesc norma. Ai impresia — subliniază autorul — că se muncește cu sîrguință, nu se trîndăvește; cu toate acestea, eventualul vizitator nu este ignorat, dimpotrivă, el se bucură de multă atenție și fetele care lucrează în ateliere îi rîd cu prietenie".

Autorul scoate apoi în evidență că chiria pe care o plătește muncitorul în R.P.R. pentru o locuință de două camere „este considerată ca neobișnuit de ieftină", iar masa de la cantina fabricii „extrem de ieftină".

In încheiere, autorul articolului subliniază din nou că nu există o singură fabrică textilă în Statele Unite în care să lucreze un număr atît de mare de muncitori.

Fotografiile publicate de ziar înfățișează una pe femeile muncitoare dintr-o secție a fabricii în timp ce lucrează la banda rulantă, iar a doua un aspect din cantina fabricii, în care se vede bucătăria ultramodernă în care se gătește mîncarea muncitorilor.

Conferința de la Geneva

Ședința din 9 noiembrie

GENEVA 9 (Agerpres). — La 9 noiembrie a continuat la Geneva discutarea de către miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri a primului punct de pe ordinea de zi: securitatea europeană și Germania. Ședința a fost prezidată de **A. Pinay.**

Primul a luat cuvîntul **H. Mac Millan.** Ocupîndu-se de declarația lui V. M. Molotov din 8 noiembrie, el a afirmat că din aceasta reiese că Uniunea Sovietică ar dori să mențină o Germanie divizată. El și-a exprimat părerea că aceasta ar putea să aibă consecințe grave pentru securitatea Europei.

A luat apoi cuvîntul **John Foster Dulles** care a reluat cele expuse de Mac Millan. El a afirmat că atitudinea Uniunii Sovietice ar risca să creieze din nou o tensiune între U.R.S.S. și țările participante la conferință. El și-a exprimat părerea că în prezent succesele ce au decurs de pe urma ultimei conferințe de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri nu ar putea fi menținute.

Luînd cuvîntul **Pinay** a căutat să dea o interpretare stranie discursului rostit de V. M. Molotov la 8 noiembrie afirmînd că poziția sovietică ar însemna că o Germanie reunificată ar fi posibilă numai în cazul comunizării întregii Germanii. In continuare el a reluat pe larg cele declarate în ședința din 8 noiembrie. Totodată el a afirmat că pot fi aduse amendamente și îmbunătățiri propunerilor prezentate de cele trei puteri occidentale.

In încheierea ședinței a luat cuvîntul **V. M. Molotov.** V. M. Molotov a precizat că declarația sa din 8 noiembrie nu conține nici un fel de pasaje din care să se poată trage o concluzie cît de depărtată că propunerile sovietice ar condiționa reunificarea Germaniei de „comunizarea Germaniei". El a subliniat din nou că reunificarea Germaniei nu poate fi făcută fără a se ține seama de interesele ambelor state germane și că în acest scop este absolut necesară stabilirea contactului între cele două state germane. Referindu-se la cele declarate de J. F. Dulles, V. M. Molotov a arătat că spiritul Genevei trebuie menținut. Pentru aceasta, a spus el, cei patru miniștri de Externe trebuie să caute împreună o soluție.

După o scurtă pauză a luat cuvîntul din nou **Mac Millan.** El a declarat că, după părerea sa, este dificil să se continue discutarea problemei germane. El a susținut că Uniunea Sovietică ar trebui să facă propuneri mai complete în ceea ce privește chestiunea reunificării Germaniei. Mac Millan a propus amînarea discutării pentru moment a primului punct de pe ordinea de zi.

In cadrul schimbului de vederi care a continuat, **V. M. Molotov** a făcut două importante propuneri, pentru reducerea efectivelor trupelor străine din Germania cu 50 la sută și încheierea unui tratat de neagresiune între N.A.T.O. și U.E.O. pe de o parte și organizația tratatului de la Varșovia pe de altă parte.

Cei patru miniștri de Externe au căzut de acord să se amîne pentru moment discuțiile asupra primului punct de pe ordinea de zi. In ședința din 10 noiembrie urmează să înceapă discutarea punctului al doilea de pe ordinea de zi — problema dezarmării.

Principiile fundamentale ale unui tratat între grupările de state existente în Europa

MOSCOVA 9 (Agerpres).—TASS transmite propunerea delegației U.R.S.S. prezentată de **V. M. Molotov** la ședința din 9 noiembrie a conferinței de la Geneva a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe:

„Călăuzindu-se după năzuința de a întări pacea și recunoscînd necesitatea de a contribui prin toate mijloacele la micșorarea încordării internaționale și la stabilirea încrederii în relațiile dintre state,

Guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Franței, și Marii Britanii au căzut de acord că intereselor menținerii păcii în Europa le-ar corespunde încheierea unui tratat între statele participante la pactul Atlanticului de nord și la Uniunea Europei occidentale, pe de o parte, și statele participante la tratatul de la Varșovia, pe de altă parte. Un asemenea tratat ar putea să se bazeze pe următoarele principii:

1. — Statele participante la tratatul Atlanticului de nord și la acordurile de la Paris, pe de o parte, și statele participante la tratatul de la Varșovia, pe de altă parte, se obligă să nu folosească forța armată unele împotriva altora. Această obligație nu trebuie să știrbească dreptul statelor la apărarea individuală sau colectivă în cazul unui atac armat, drept prevăzut prin articolul 51 al Cartei O.N.U.

2. — Statele participante la tratat își asumă obligația să se consulte reciproc în cazul cînd între ele s-ar ivi divergențe sau litigii de natură să creeze o primejdie pentru menținerea păcii în Europa.

3. — Tratatul are un caracter provizoriu și rămîne în vigoare pînă la înlocuirea lui printr-un tratat privitor la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa".

Apropiata întrevedere Pinay-Adenauer

GENEVA 9 (Agerpres). — Agenția France Presse reproduce un comunicat al delegației franceze în care se arată că la 13 noiembrie va avea loc o întrevedere între cancelarul Adenauer, Von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane și A. Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței. Întîlnirea va avea loc la Bonn. Potrivit comunicatului, conversațiile franco-germane vor avea ca obiect problemele „cooperării europene și diverse chestiuni de interes comun".

O idee care cîștigă tot mai mult sprijin

Prin telefon de la trimisul nostru special

De respins, se poate respinge — de contraargumentat este mai greu. Reflecția aceasta o făcea cu jumătate de voce un ziarist din Europa occidentală, comentînd împreună cu un coleg de al său declarația rostită de V. M. Molotov, în ședința de ieri (din 8 noiembrie) a miniștrilor, cu privire la unificarea Germaniei. Fapt este că argumentarea strînsă, întocmită pe o examinare realistă a stărilor de fapt și pe dorința profundă de a se da poporului german posibilitatea de a restabili unitatea patriei lui, pe căile pe care el însuși le va socoti potrivite ca să-i asigure o democratică și pașnică dezvoltare, fac inatacabil documentul sovietic. Aceasta explică fără îndoială și faptul că tot ieri — după ce ședința a fost ridicată, la propunerea lui Dulles de a se amîna pe azi, (adică la 9 noiembrie), răspunsurile miniștrilor occidentali la declarația lui V. M. Molotov — purtătorii de cuvînt ai delegațiilor Statelor Unite, Marii Britanii și Franței au declarat, fiecare, în conferința de presă respectivă, că ministrul de externe sovietic ar fi pus reunificării Germaniei „condiția prealabilă" a „comunizării întregii Germanii". Pentru prima dată de la începutul actualei întîlniri a miniștrilor de externe, conferințele de presă au fost folosite pentru difuzarea unei asemenea răstălmăciri.

Mai mult decît atîta, în ședința care a avut loc azi după masă (9 noiembrie) ministrul de externe al Franței a repetat aceste afirmații afirmînd că poziția sovietică ar însemna că o Germanie reunificată ar fi posibilă numai în cazul comunizării întregii Germanii.

Conferința de astă-vară a șefilor de guverne, apoi conferința miniștrilor de externe, ca urmare directă a celei dintîi, au fost hotărîte cu scopul stabilit în comun, de a se realiza pași concreți pe calea destinderii atmosferei internaționale și a normalizării relațiilor între state. Firește, divergențe există în considerarea diferitelor probleme (ele există dealtminteri nu numai între puterile occidentale pe de o parte și U.R.S.S. de alta, ci și între puterile occidentale: convorbirile care au avut loc luna trecută la Paris între miniștrii de externe ai Statelor Unite, Marii Britanii și Franței au izbutit cu trudă să pună la punct o „unitate de vederi" despre care mulți comentatori occidentali spun că e fragilă pentru că se bazează pe înțelegeri artificiale, nu pe o comunitate de țeluri). Dar tocmai de aici izvorăște însemnătatea unor asemenea conferințe: pe calea discuțiilor — adică prin propuneri și contrapropuneri, pe bază de argumente și contraargumente — trebuie să se ajungă la soluții acceptabile pentru fiecare dintre participanți. Și în cazul de față, date fiind răspunderile deosebite ce incumbă marilor puteri, aceste soluții trebuie să fie acceptabile tuturor țărilor interesate.

In actuala conferință, discutarea punctului 1 al ordinei de zi a întîmpinat de la început dificultăți din pricina „condiției prealabile" pusă de puterile occidentale încheierii oricărui angajament european pentru garantarea colectivă a securității: reunificarea Germaniei — și nu orice fel de reunificare, ci o reunificare care să absoarbă Republica Democrată Germană în Republica Federală Germană și pe care să o completeze înglobarea Germaniei întregi în organizațiile militare occidentale.

La un examen, cît de sumar, reiese că o astfel de soluție nu ar ține seama de faptul că pe teritoriul Germaniei există în momentul de față două state diferite ca orînduire, amîndouă suverane (indiferent de recunoașterile internaționale de care se bucură cele două state germane, îndeplinesc fiecare funcțiile unui stat suveran) și imposibil de „unificat" prin absorbirea mecanică a oricăruia dintre ele, de către celălalt;

— ar crea cele mai largi condiții de restabilire și de dezvoltare a militarismului german;

— este de aceea incompatibilă cu interesele tuturor popoarelor în a căror istorie militarismul german a înscris pagini de grele suferinți.

Stăruința puterilor occidentale de a se proceda cît mai grăbnic la o reunificare a Germaniei, care să permită remilitarizarea acesteia și includerea ei în pactele militare occidentale, nu exercită dealtfel nici asupra principalilor interesați — germanii — atracția scontată, deși această stăruință se exprimă îndeobște în formula socotită seducătoare a „alegerilor libere". Dacă recenta propunere a miniștrilor occidentali cu privire la ținerea de „alegeri libere" în 1956 a fost elaborată după cum s-a anunțat oficial, împreună cu delegația de observatori ai guvernului Republicii Federale Germane este foarte semnificativ, că ieri șeful partidului social-democrat din Germania occidentală, Ollenhauer — care se găsește la Geneva de duminică seara — a declarat textual: „Nu este posibil un acord cu privire la alegerile libere în Germania fără a se fi realizat un acord cu privire la sistemul de securitate".

Este limpede pentru oricine că nu se poate vorbi de alegeri generale în Germania fără să se țină cont de situația internațională existentă la un moment dat. După cum se știe, în 1954, la conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a considerat posibil, ca în anumite condițiuni, să se organizeze alegeri generale pe întreaga Germanie. Propunerile sovietice făcute atunci în acest sens nu au fost acceptate de puterile occidentale. Pe de altă parte, în anii care au trecut, în Europa s-a creat o nouă situație în urma intrării în vigoare a acordurilor de la Paris și a pașilor făcuți, sau proiectați, de Germania occidentală pe calea remilitarizării. Datele problemei s-au schimbat iar condițiile internaționale sînt astăzi altele. Mai pot fi luate oare în considerație aceleași soluții pentru rezolvarea unei situații care nu mai este identică cu cea existentă în urmă cu aproape doi ani?

In ședința de astăzi, V. M. Molotov a arătat din nou că reunificarea Germaniei nu poate fi făcută fără a se ține seama de interesele ambelor state germane și că în acest scop este imperios necesar să se stabilească contacte între cele două state germane. V. M. Molotov a mai făcut totodată două importante propuneri dintre care una privind reducerea efectivelor trupelor străine din Germania cu 50 la sută.

Propunerile sovietice și ideile pe care le conțin găsesc pentru acest motiv, tot mai mult sprijin în inima popoarelor, inclusiv în inimile germanilor.

FLORICA ȘELMARU

Geneva, 9 noiembrie 1955

10 ani de la înființarea Federației Mondiale a Tineretului Democrat

De nenumărate ori, faptele au dovedit puterea nemărginită a sentimentelor de dragoste și prietenie, care, peste mări și țări, unesc inimile tineretului de pretutindeni. Puterea dragostei de viață și a prieteniei s-a văzut mai cu osebire în anii grei ai războiului, cînd peste tranșee treceau în zbor mesajele tinerilor din multe țări ale pămîntului care doreau unitate și înțelegere. S-a văzut la Londra, în toamna anului 1945 cînd — prin glasul reprezentanților a milioane de tineri — s-a întemeiat Federația Mondială a Tineretului Democrat.

In actul de constituire a F.M.T.D., semnat acum zece ani de solii tineretului din 63 de țări, s-a scris: „Este o organizație de tineret, unită în scopul de a munci pentru pace, libertate, democrație, independență și egalitate în toată lumea. F.M.T.D. va considera munca sa ca o contribuție adusă operei Națiunilor Unite și ca cel mai sigur mijloc pentru asigurarea protecției drepturilor și intereselor tineretului, a fericirii și bunei stări a viitoarelor generații".

Inițiativa constituirii F.M.T.D. aparține eroicului tineret sovietic. Dragostea nemăsurată pentru viață, pentru libertatea și traiul pașnic al tuturor popoarelor lumii, l-a determinat pe tinerii sovietici să facă — la 28 septembrie 1941 — primul pas pentru închegarea unității de luptă a tinerilor din lumea întreagă. Mesajului lansat de tineretul sovietic i s-au alăturat și alte mesaje din diferite țări ale lumii.

De la constituirea sa, F.M.T.D. a mobilizat zeci de milioane de tineri la lupta pentru pace. „Pace și prietenie" sînt cuvintele cu care se întîmpină tinerii lumii, ori de cîte ori au prilejul să se întîlnească. Pentru pace și prietenie, tinerii din Italia, Franța și alte țări au strîns milioane de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

Sărbătorirea aniversării F.M.T.D. coincide cu începutul Săptămînii Internaționale a Studenților, — tradiționala sărbătoare a tineretului studios ce exprimă lupta sa pentru o viață mai bună, pentru pace.

Datorită grijii părintești a partidului și guvernului nostru, tineretul din R.P.R. trăiește o viață liberă, construindu-și cu mîinile sale orînduirea cea nouă, fericirea adevărată. Uniunea Tineretului Muncitor, condusă și îndrumată de Partidul Muncitoresc Romîn, se străduiește ca prin munca sa să contribuie la asigurarea unui viitor fericit tinerei generații din patria noastră, iar prin participarea sa activă la acțiunile inițiate de F.M.T.D. luptă pentru întărirea legăturilor prietenești între tinerii din toată lumea, pentru nobila idee a menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă.

Sărbătorind cea de a 10-a aniversare a F.M.T.D. și deschiderea Săptămînii Internaționale a Studenților, întregul tineret romîn își exprimă convingerea că Federația Mondială a Tineretului Democrat se va întări și mai mult, va lupta cu și mai mare avînt pentru cauza tineretului din lumea întreagă, pentru triumful păcii asupra războiului.

Membrii O. N. U. nu pot considera Filipinele ca făcînd parte din... Europa răsăriteană

Eșecul manevrelor delegației S. U. A. la lucrările Adunării Generale

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 8 noiembrie a Adunării Generale au continuat alegerile pentru locul de membru nepermanent al Consiliului de Securitate ce revine țărilor din Europa răsăriteană care au desemnat candidatura Iugoslaviei.

După cum se știe, pînă în prezent delegația S.U.A. susținea că acordul de la Londra cu privire la repartizarea locurilor membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate ar avea un caracter provizoriu și nu ar mai fi în vigoare. La 7 noiembrie însă, reprezentantul S.U.A., Lodge, a făcut o declarație pentru presă în care a spus că nu este împotrivă ca în viitor pentru acest loc din Consiliul de Securitate să se aleagă una din țările Europei răsăritene și a declarat chiar că „este gata" să sprijine candidatura țărilor Europei răsăritene în cadrul viitoarelor alegeri din anul 1957 cu condiția ca acum în acest loc să fie alese Filipinele. Totodată Lodge a încercat să prezinte S.U.A. drept „apărătoare" a intereselor țărilor Asiei.

Această nouă manevră cu „planul alternanței de doi ani" care propune ca locul în Consiliul de Securitate care aparține țărilor din Europa răsăriteană să fie ocupat ne rînd fie de una din țările Asiei, fie de una din țările Europei răsăritene, a avut scopul vădit de a induce în eroare delegațiile țărilor Asiei și de a le determina astfel să sprijine candidatura Filipinelor. După cum au dovedit însă rezultatele turului de scrutin din 8 noiembrie, aceste manevre ale delegației S.U.A., ca și cele precedente, nu au avut succes. In urma celor 9 ture de scrutin care au avut loc la 8 noiembrie, Filipinele nu au întrunit majoritatea necesară de două treimi din voturi (37—39 voturi). Numărul voturilor întrunite de Filipine oscila între 25 și 31, iar al celor întrunite de Iugoslavia între 26 și 28 voturi.

Rezultatele celor 21 ture de scrutin dovedesc că în timpul votării delegația S.U.A. se bizuie în primul rînd pe sprijinul țărilor Americii Latine. Delegații a aproape 50 la sută din țările membre ale O.N.U. protestează împotriva strecurării ilegale de către Statele Unite ale Americii a candidaturii Filipinelor pentru locul de membru nepermanent al Consiliului de Securitate care revine de drept țărilor din Europa răsăriteană.

In ședința din 8 noiembrie, după cele 9 ture de scrutin care nu au dat nici un rezultat, la propunerea delegației Indiei alegerea noului membru nepermanent al Consiliului de Securitate a fost amînată cu două săptămîni.

Secretariatul O.N.U. a înregistrat Tratatul de la Varșovia

NEW YORK 9 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a informat pe delegatul permanent al R.P. Polone la O.N.U. că, în conformitate cu articolul 102 al Cartei O.N.U., secretariatul Organizației Națiunilor Unite a înregistrat la 10 octombrie 1955 tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat între R. P. Albania, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Română, R.P. Ungară și U.R.S.S. la Varșovia la 14 mai 1955.

3 membri polonezi ai comisiei neutre din Coreea, victime ale unei catastrofe aeriene

PHENIAN 9 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, la 7 noiembrie și-au găsit moartea în Coreea de sud trei membri ai delegației poloneze în comisia neutră de supraveghere a armistițiului, maiorul Jakub Zygielski, căpitanul Władysław Rudnik și locotenentul Zygfryd Zielinski. Cei trei membri ai delegației se îndreptau din Kunsan spre Panmunjon pe bordul unui avion al părții americane.

VARȘOVIA 9 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Guvernul Republicii Populare Polone a cerut guvernului Statelor Unite ale Americii să înceapă de urgență și energic o anchetă minuțioasă a împrejurărilor în care s-a produs catastrofa avionului în care se aflau trei membri ai delegației poloneze în comisia neutră din Coreea și să informeze guvernul Poloniei despre rezultatele anchetei.

Scurte știri externe

LEGEA ELECTORALĂ DIN FRANȚA VA VENI DIN NOU ÎN DISCUȚIA ADUNĂRII NAȚIONALE

PARIS — (Agerpres): In cadrul ședinței din 8 noiembrie, Consiliul Republicii a adoptat proiectul de lege guvernamental cu privire la organizarea de alegeri înainte de termen, aducîndu-i un amendament potrivit căruia alegerile urmează să se desfășoare pe arondismente, în baza scrutinului uninominal în două ture. Excepție de la acest amendament fac departamentele regiunii parisiene (Seine și Seine-et-Oise), unde alegerile se vor desfășura, ca și pînă acum, pe baza sistemului reprezentării proporționale.

Consiliul Republicii a adoptat cu 227 de voturi pentru și 60 contra proiectul cu privire la desfășurarea alegerilor pe arondismente în baza scrutinului uninominal în două ture.

Cercurile interesate în adoptarea amendamentului reacționar cu privire la votul pe arondismente în baza scrutinului uninominal în două ture sînt îngrijorate de soarta pe care Adunarea Națională o rezervă acestui amendament. „Chestiunea care se pune acum — subliniază un comentator al agenției France Presse — este de a ști ce primire va face Adunarea Națională scrutinului pe arondismente, pe care l-a respins de două ori".

★

PARIS. — France Presse: Comisia pentru sufragiul universal a Adunării Naționale Franceze a respins miercuri după amiază cu 25 de voturi contra 18 amendamentul adoptat la 8 noiembrie de Consiliul Republicii la proiectul de lege guvernamental cu privire la organizarea de alegeri înainte de termen.

După votul din comisia pentru sufragiul universal Adunarea Națională Franceză urmează să reia dezbaterile asupra sistemului de scrutin în viitoarele alegeri parlamentare.

MORȚI ȘI RĂNIȚI LA GRANIȚA ISRAELIANO-EGIPTEANĂ

CAIRO. — (Agerpres): — Potrivit relatărilor postului de radio Cairo, la 8 noiembrie patru vehicule blindate israeliene, protejate de aviație, au traversat frontiera israeliano-egipteană și au atacat localitatea Raas el Nakab. Forțele armate egiptene, anunță postul de radio Cairo, au reușit să pună pe fugă pe atacanți.

Tot la 8 noiembrie, un purtător de cuvînt al armatei israeliene a anunțat că o patrulă motorizată israeliană a fost atacată de către un detașament al armatei egiptene în apropiere de localitatea Eylath din golful Akaba. A avut loc un schimb de focuri, de pe urma căruia au murit patru soldați israelieni iar alți opt au fost răniți.

După cum a declarat purtătorul de cuvînt israelian, acesta este primul incident care s-a produs în regiunea Eylath în ultimii doi ani.

O DECLARAȚIE A LUI NASSER

LONDRA. — France Presse: Primul ministru al Egiptului, Abdel Nasser, a făcut o declarație trimisului special la Cairo al ziarului „Daily Herald" în legătură cu politica externă a Egiptului. Egiptul, a spus Nasser, nu intenționează să invadeze teritoriul nici unei țări vecine. El a subliniat că ciocnirile de la frontiera dintre Israel și Egipt se datoresc exclusiv agresivității Israelului. Referindu-se la o eventuală mediere de către o mare putere, Nasser s-a arătat sceptic în ce privește imparțialitatea unui astfel de arbitraj.

R.P.D. COREEANĂ GATA SĂ FURNIZEZE ELECTRICITATE COREEI DE SUD

PHENIAN — TASS: A fost dată publicității declarația ministrului Centralelor Electrice al R.P.D. Coreene, Kim Du Sam, în care se spune că, date fiind greutățile serioase prin care trece Coreea de sud în ceea ce privește alimentarea cu energie electrică, guvernul R.P.D. Coreene este gata să înceapă imediat să furnizeze energie electrică tuturor întreprinderilor nemilitare din Coreea de sud.

In acest scop, Ministerul Centralelor Electrice al R.P.D. Coreene a propus ca la 25 noiembrie să înceapă în orașul Kaisung tratative cu organele de resort din Coreea de sud.

RAZBOI IMPOTRIVA GANGSTERILOR IN CANADA

OTTAWA — Associated Press: Autoritățile din orașul Vancouver (Canada), alarmate de valul de spargeri și jafuri săvîrșite în ultimul timp, au hotărît să declare un „război general" gangsterilor. Poliția a luat măsuri excepționale, organizînd „detașamente de șoc" înarmate cu puști, mitraliere și grenade cu gaze lacrimogene.

În cîteva rînduri

● *Recent, în R.P. Albania a fost terminată construirea unui canal lung de 10 km. In urma dării în exploatare a noului canal, agricultura republicii va primi în cursul acestui an, prin desecarea mlaștinilor, 6000 de hectare de pămînturi fertile. (ATA).*

● *Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a nașterii lui T. S. Malțev, și pentru realizările sale remarcabile în elaborarea de noi procedee pentru lucrarea pămîntului și a semănăturilor, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. i-a conferit titlul de Erou al muncii socialiste. (TASS).*

● *Potrivit unui raport al Băncii Federale vest-germane, Germania occidentală a înregistrat în trimestrul iulie-septembrie 1955 un deficit comercial de 9 milioane de mărci. (Agerpres).*

● *Potrivit datelor Direcției de stat de statistică, din R. Cehoslovacă la sfîrșitul lunii august a.c., populația Cehoslovaciei era de 13.100.000 de locuitori. (Ceteka).*

● *În cursul campaniei electorale care s-a terminat de curînd în Filipine au fost omorîte 43 de persoane, iar 111 persoane au fost grav rănite în urma ciocnirilor dintre partizanii diferitelor partide și poliție. (United Press).*

● *După cum anunță ziarele din Singapore, autoritățile din Malaya se pregătesc să creeze un mare lagăr de internare destinat muncitorilor care luptă pentru dreptul la grevă. (China Nouă).*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"